ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΕΙΣ ΑΓΙΟΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΚΑΙ ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΟΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ

Ψαλμὸς ρμβ′ (142).

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν·

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΕΙΣ ΑΓΙΟΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗ

Ἦχος δ΄ Δι

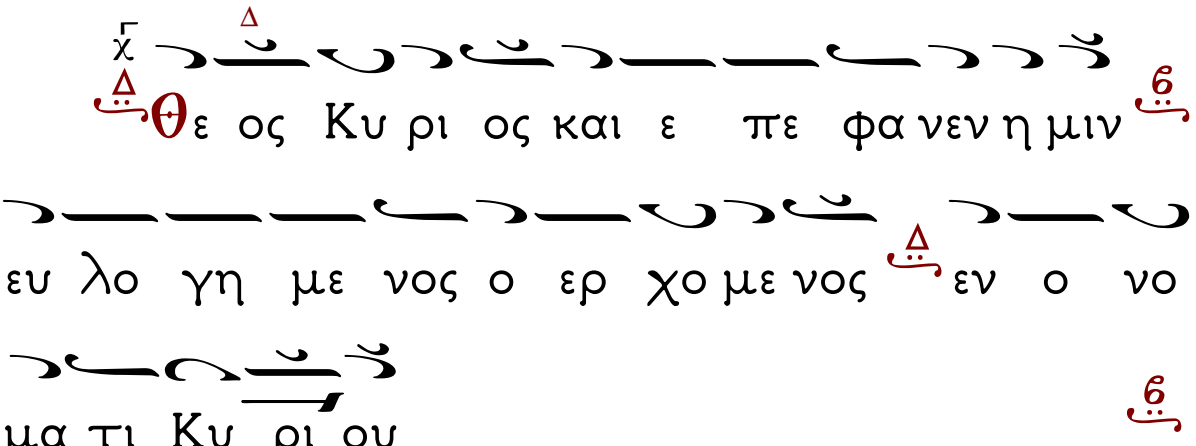

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

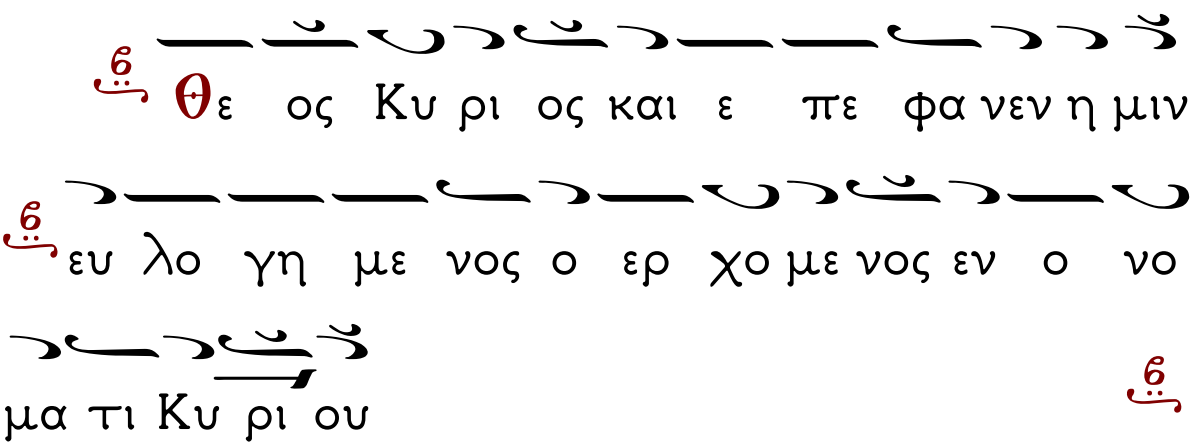

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΕΙΣ ΑΓΙΟΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗ

Εἶτα τά παρόντα Τροπάρια.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

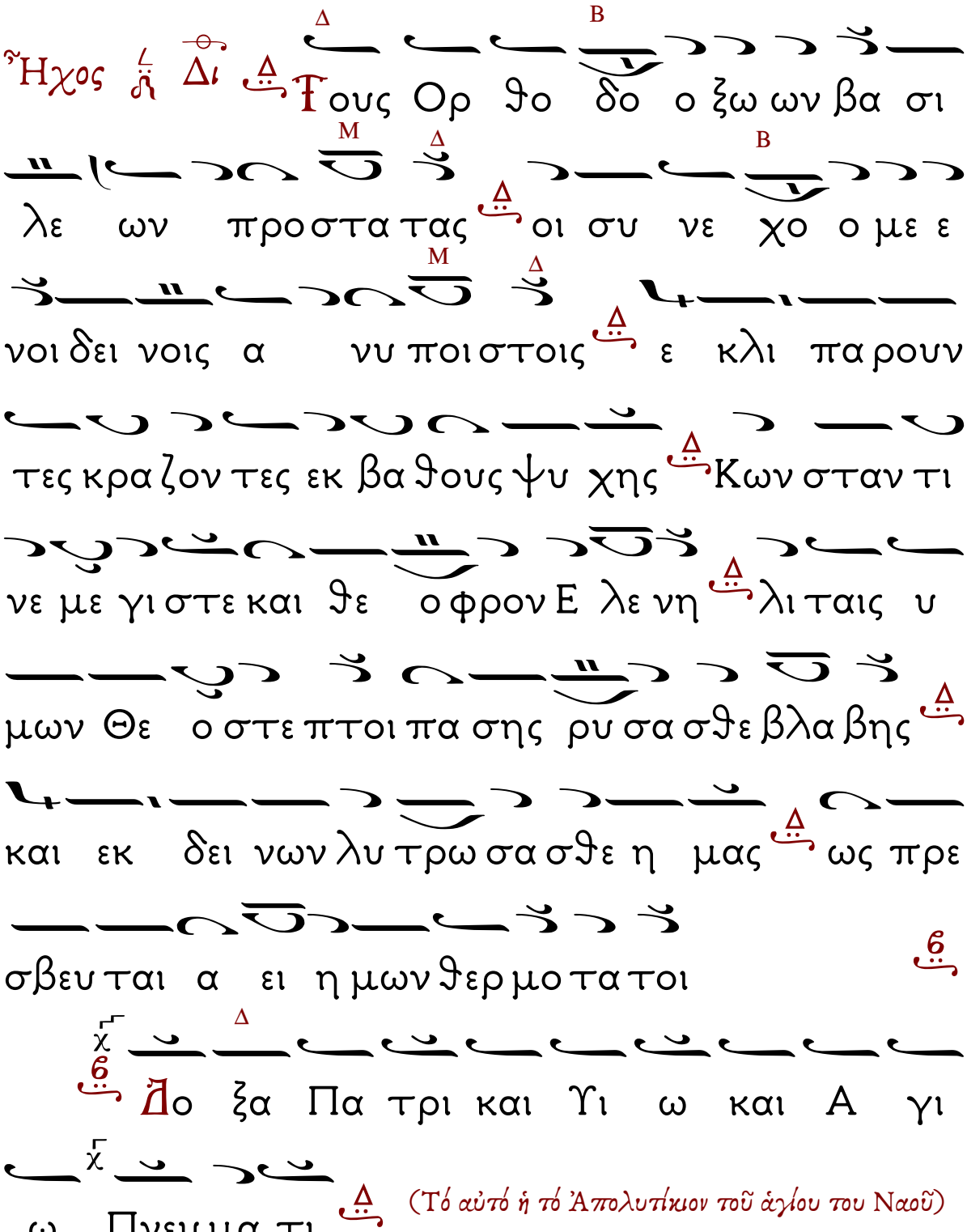

(Τό αὐτό ἤ τό Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου του Ναοῦ)

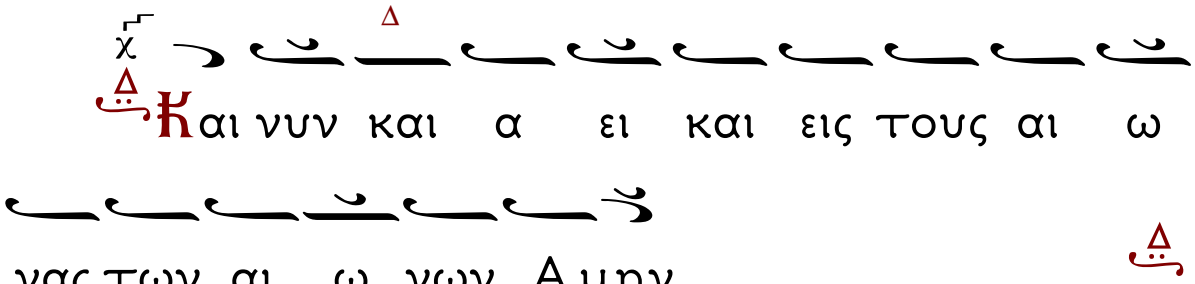
Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων Αμην

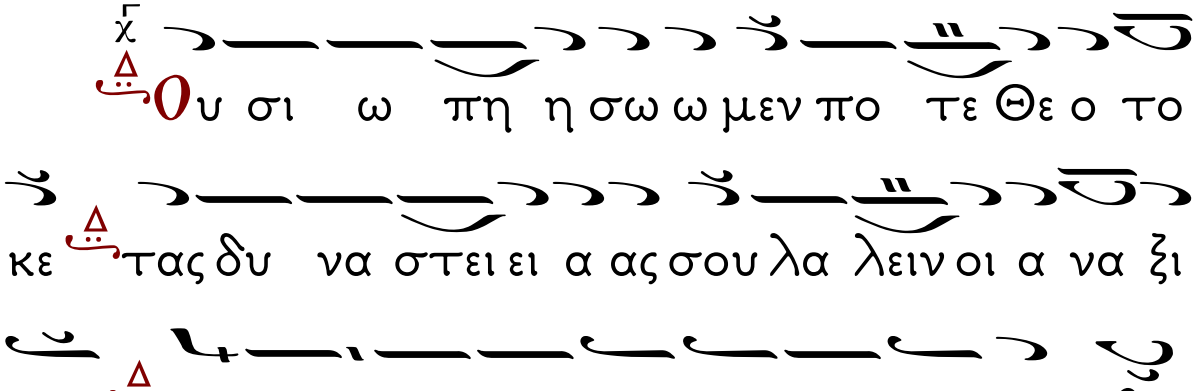
Ου σι ω πη η σω ω μεν πο τε Θε ο το
κε τας δυ να στει ει α ας σου λα λειν οι α να ξι
οι ει μη γαρ συ προ ι στα σο πρε σβευ
ου σα τις η μας ερ ρυ σα το εκ το σου
των κιν δυ νων Τις δε δι ε φυ λα ξεν ε
ως νυν ε λευ θε ρους Ουκ α πο στω μεν
Δε σποι να εκ σου σους γαρ δου λους σω
ζεις α ει εκ παν τοι ων δει νω ω ων

Ὁ Ἀναγνώστης (χῦμα).

Ὁ Ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστί διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν τὰς Ὠδὰς τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων.

Ὁ κανών.

Ὠδὴ α΄. Ὑγρὰν διοδεύσας

Ἦχος πλ. δ΄ Νη Γα

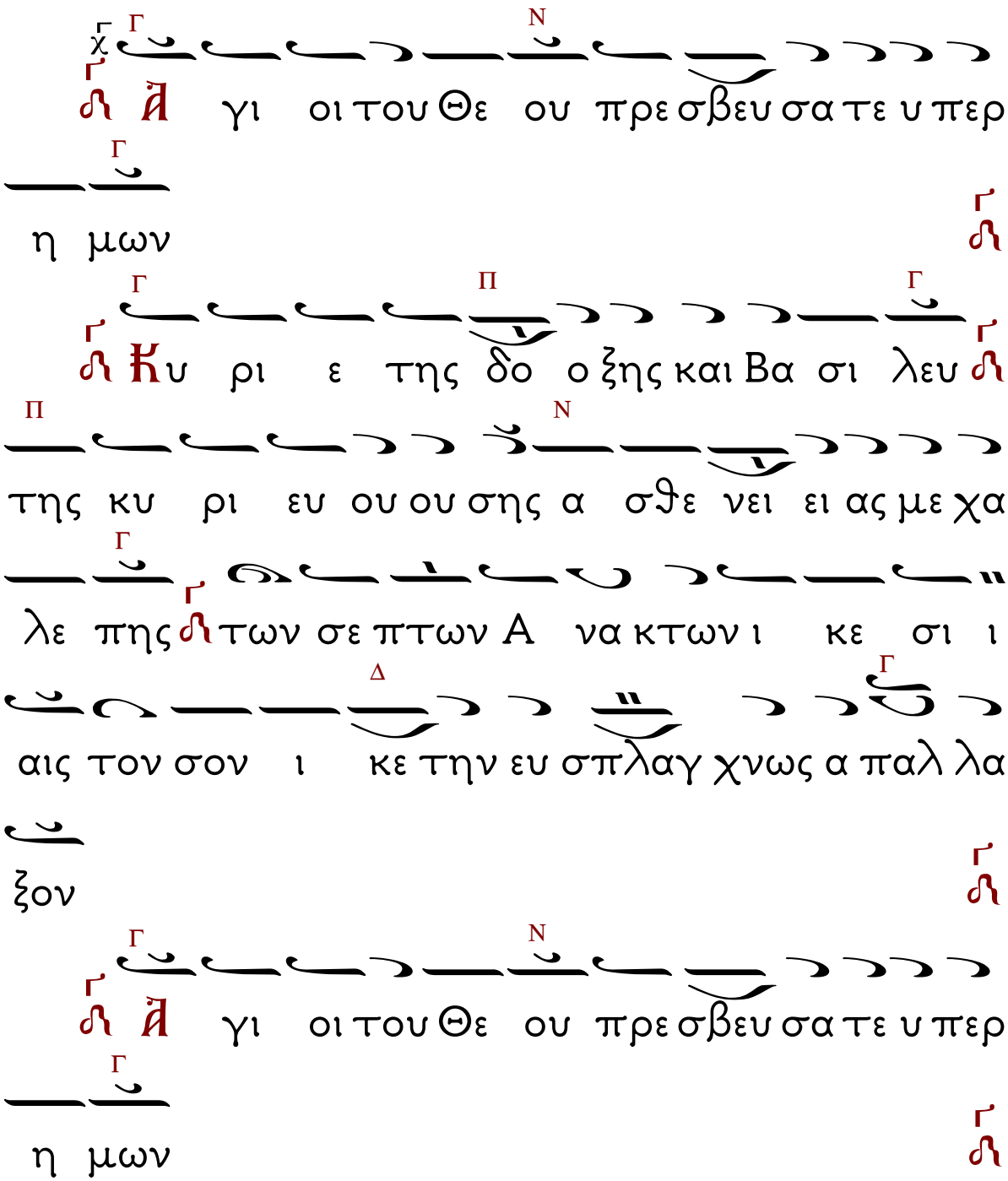

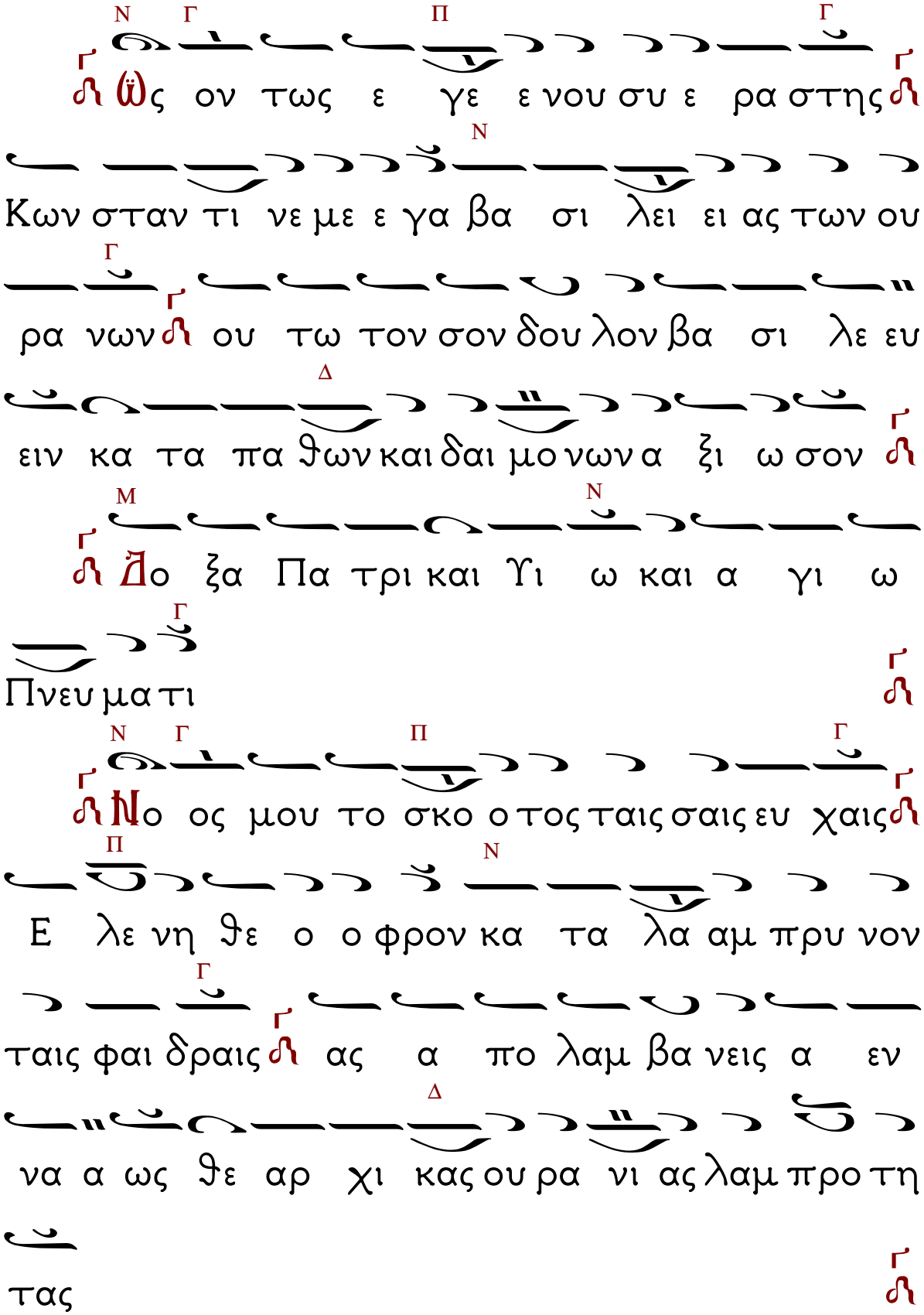
Ὡς ον τως ε γε ε νου συ ε ρα στης
Κων σταν τι νε με ε γα βα σι λει ει ας των ου
ρα νων ου τω τον σον δου λον βα σι λε ευ
ειν κα τα πα θων και δαι μο νων α ξι ω σον
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι
Νο ος μου το σκο ο τος ταις σαις ευ χαις
Ε λε νη θε ο ο φρον κα τα λα αμ πρυ νον
ταις φαι δραις ας α πο λαμ βα νεις α εν
να α ως θε αρ χι κας ου ρα νι ας λαμ προ τη
τας

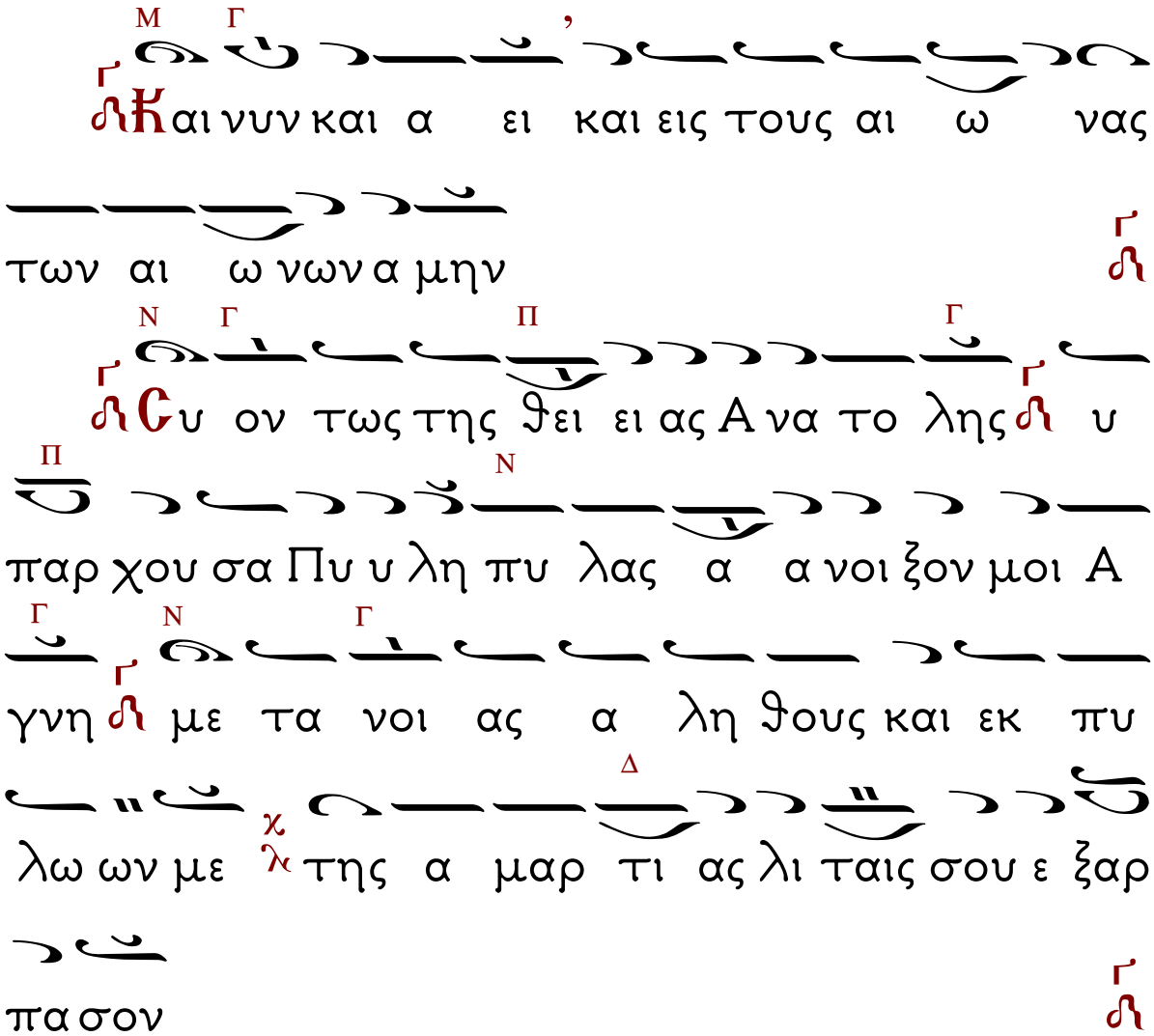

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.
Ἦχος πλ. δ΄. Οὐρανίας ἀψῖδος.

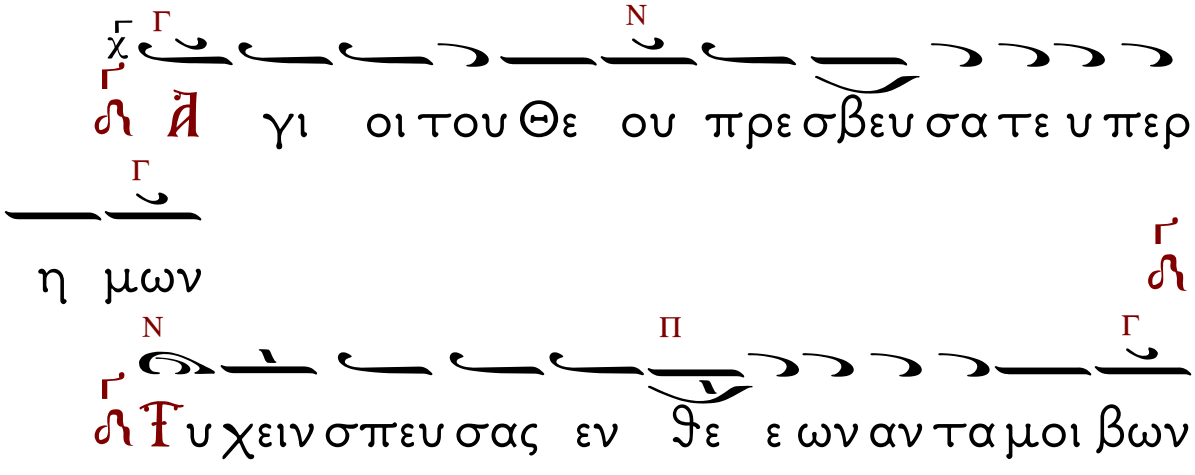

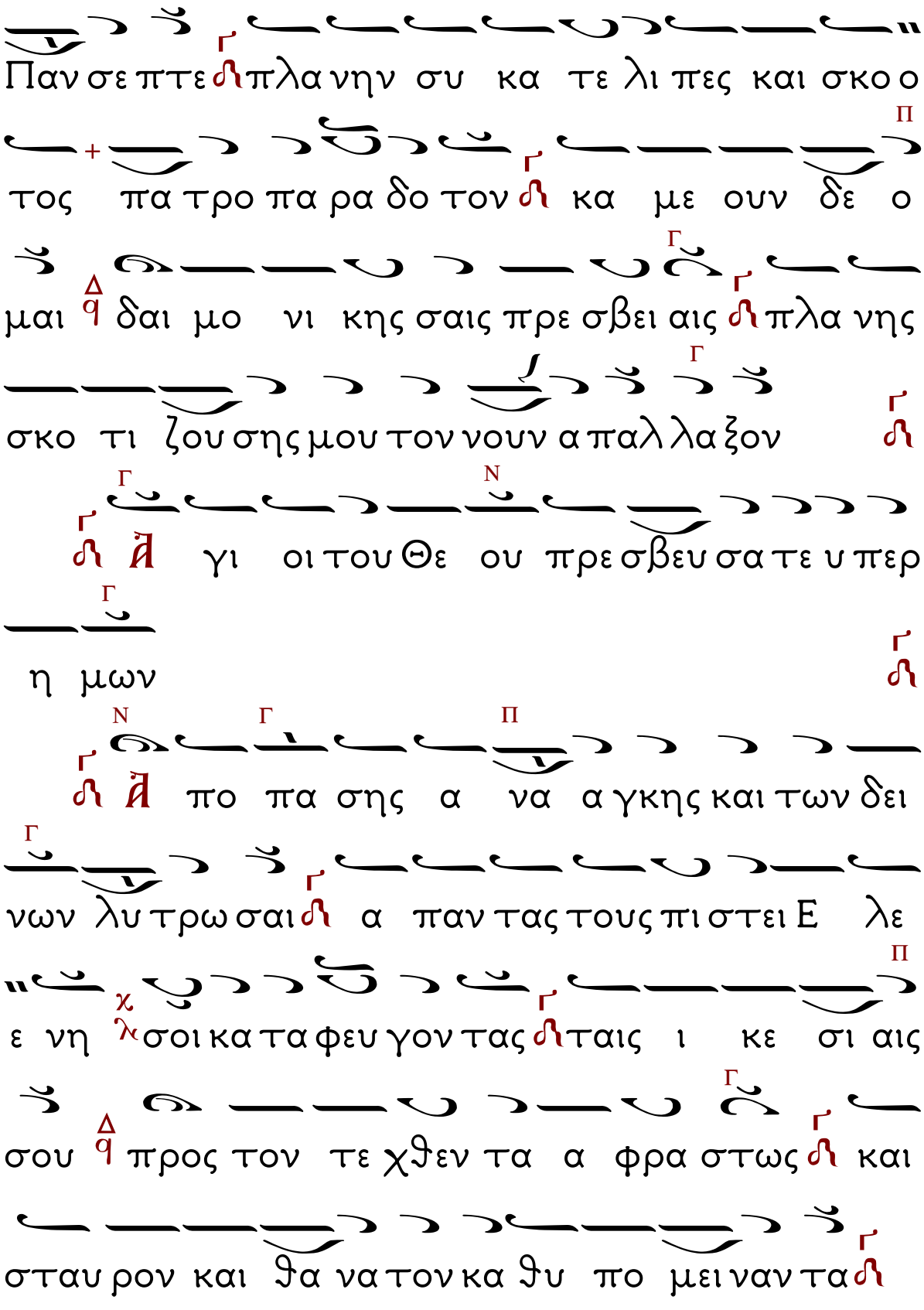
Παν σε πτε πλα νην συ κα τε λι πες και σκο ο
τος πα τρο πα ρα δο τον κα με ουν δε ο
μαι δαι μο νι κης σαις πρε σβει αις πλα νης
σκο τι ζου σης μου τον νουν α παλ λα ξον
γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ
η μων
πο πα σης α να α γκης και των δει
νων λυ τρω σαι α παν τας τους πι στει Ε λε
ε νη σοι κα τα φευ γον τας ταις ι κε σι αις
σου προς τον τε χθεν τα α φρα στως και
σταυ ρον και θα να τον κα θυ πο μει ναν τα
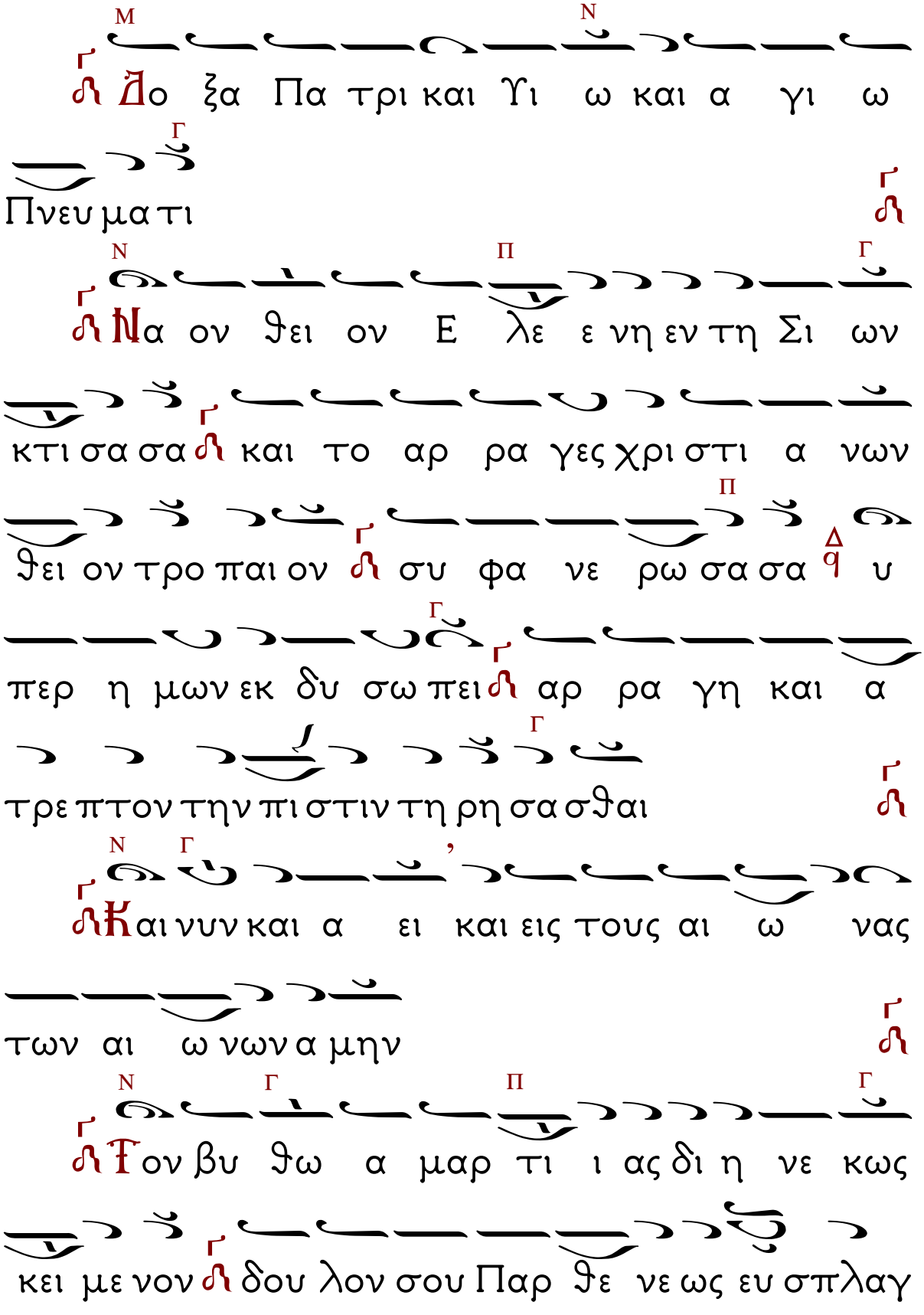
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι
Να ον θει ον Ε λε ε νη εν τη Σι ων
κτι σα σα και το αρ ρα γες χρι στι α νων
θει ον τρο παι ον συ φα νε ρω σα σα υ
περ η μων εκ δυ σω πει αρ ρα γη και α
τρε πτον την πι στιν τη ρη σα σθαι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην
Τον βυ θω α μαρ τι ι ας δι η νε κως
κει με νον δου λον σου Παρ θε νε ως ευ σπλαγ

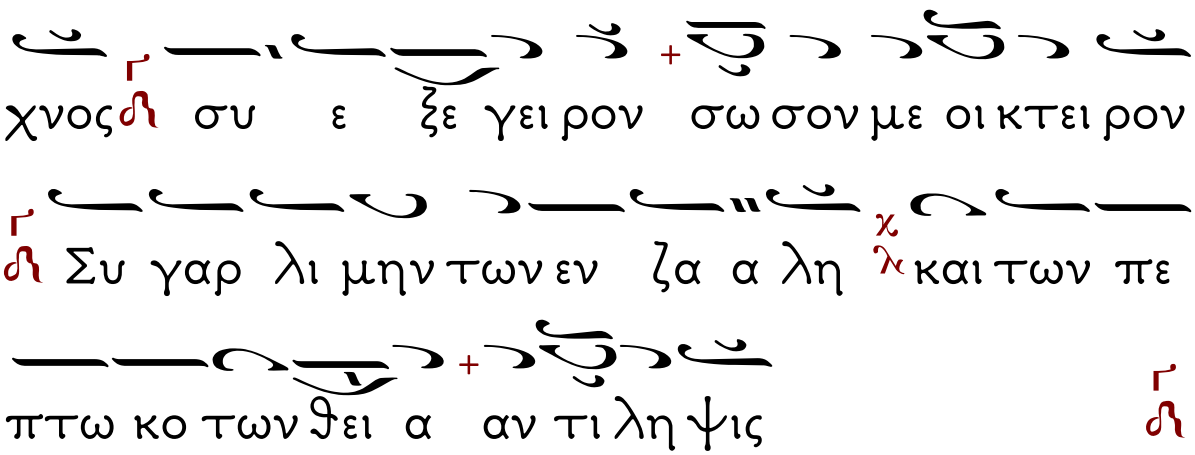

Ὠδὴ δ΄

Εἰσακήκοα, Κύριε

Ἦχος πλ. α΄

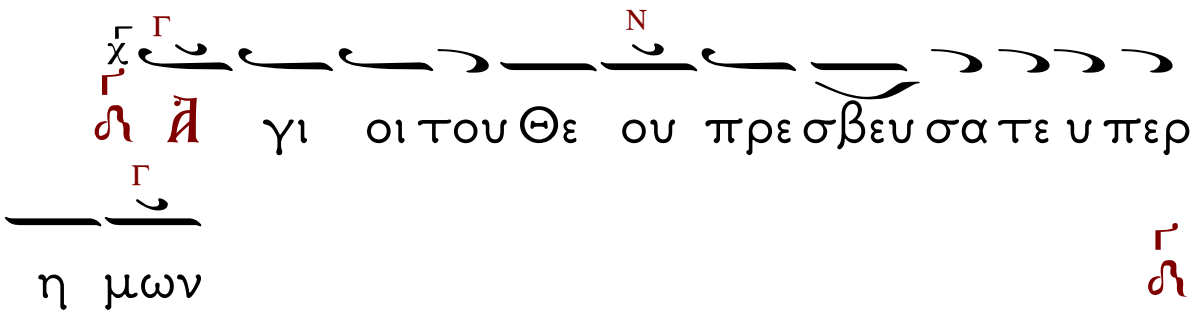

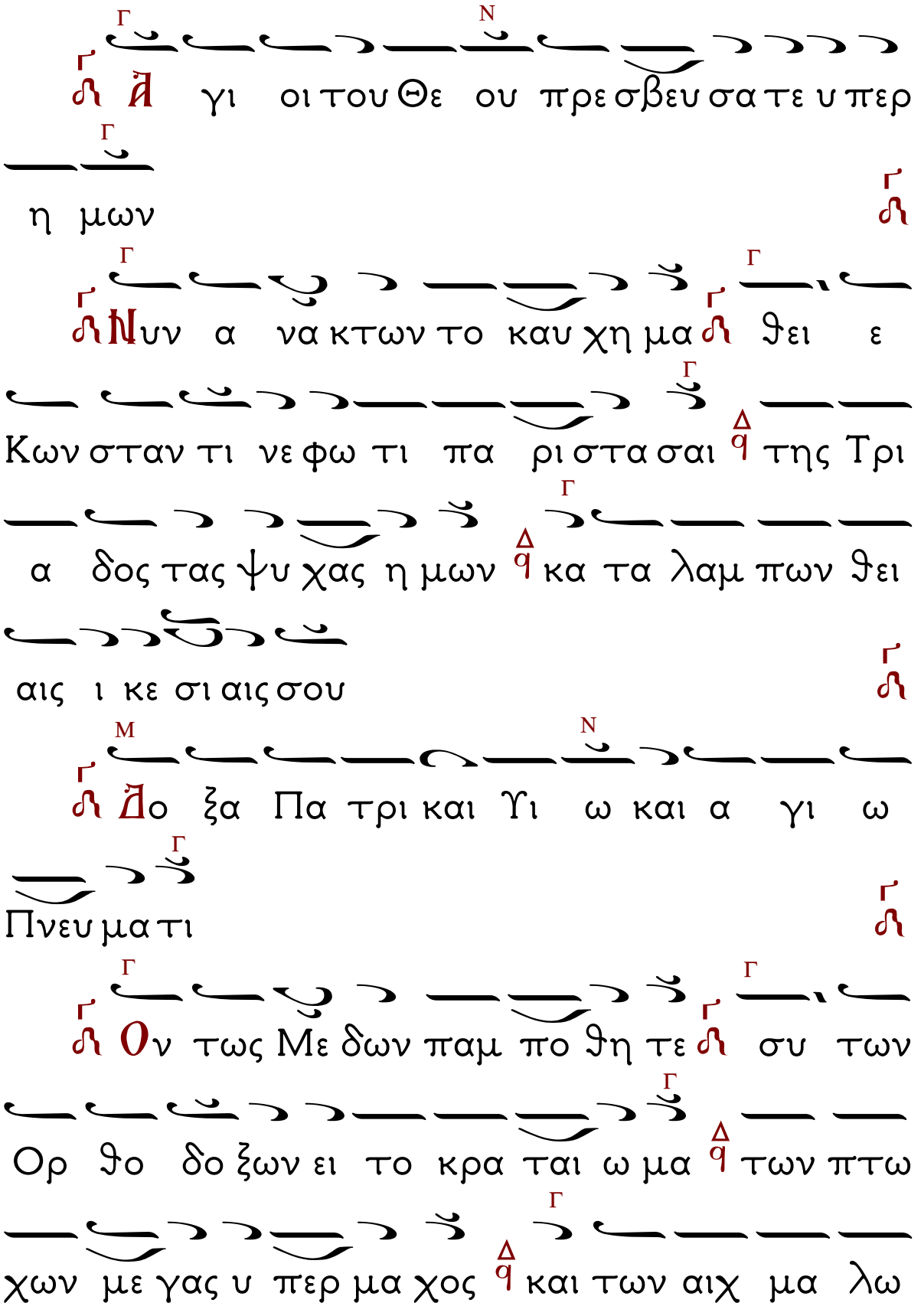
Ἁ γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ
η μων
Νυν α να κτων το καυ χη μα τει ε
Κων σταν τι νε φω τι πα ρι στα σαι τῆς Τρι
α δος τας ψυ χας η μων κα τα λαμ πων θει
αις ι κε σι αις σου
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι
Ον τως Με δων παμ πο θη τε σου των
Ορ θο δο ξων ει το κρα ται ω μα των πτω
χων με γας υ περ μα χος και των αιχ μα λω

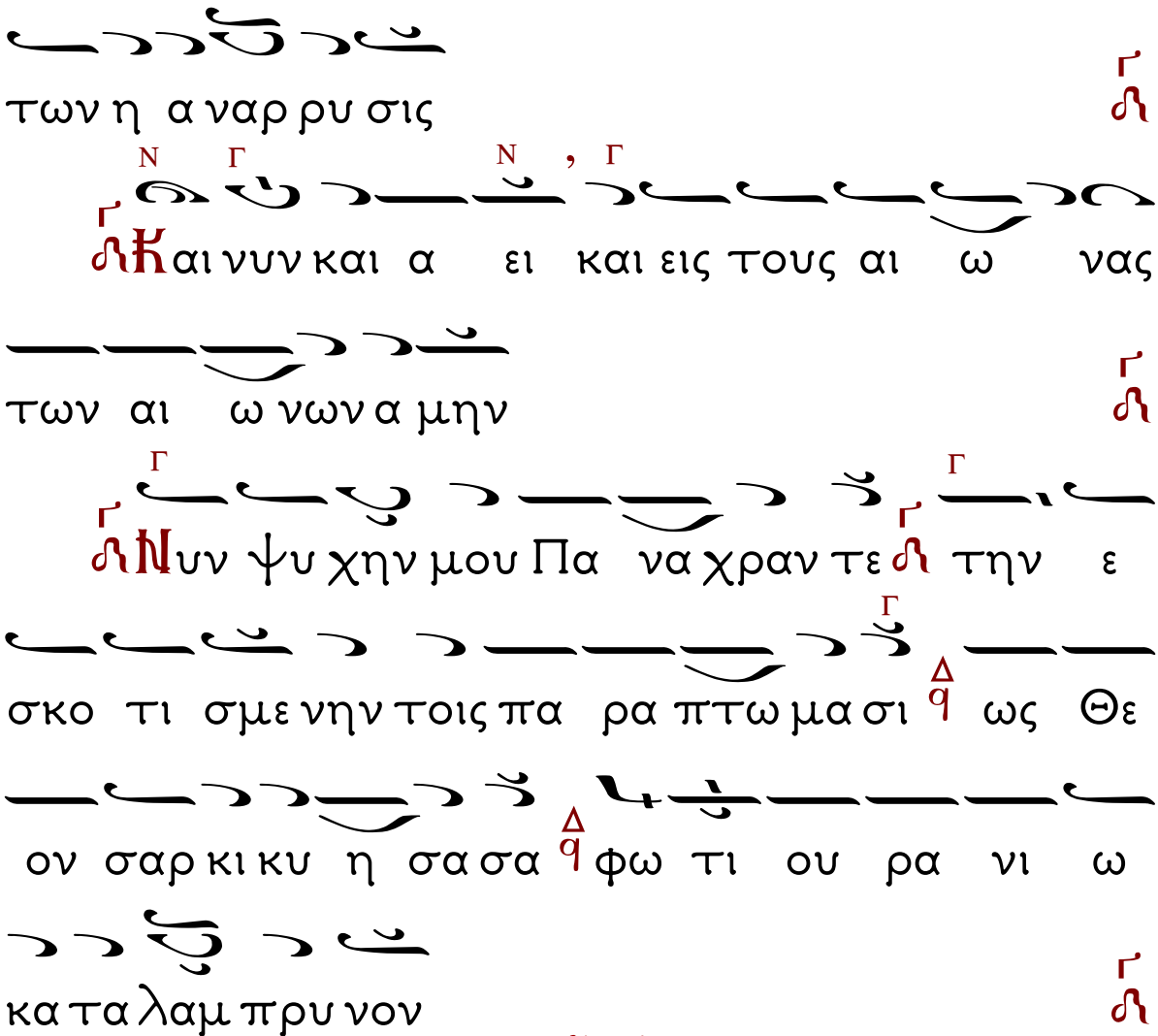

Ὠδὴ ε′.

Ἦχος πλ. δ′. Φώτισον ἡμᾶς

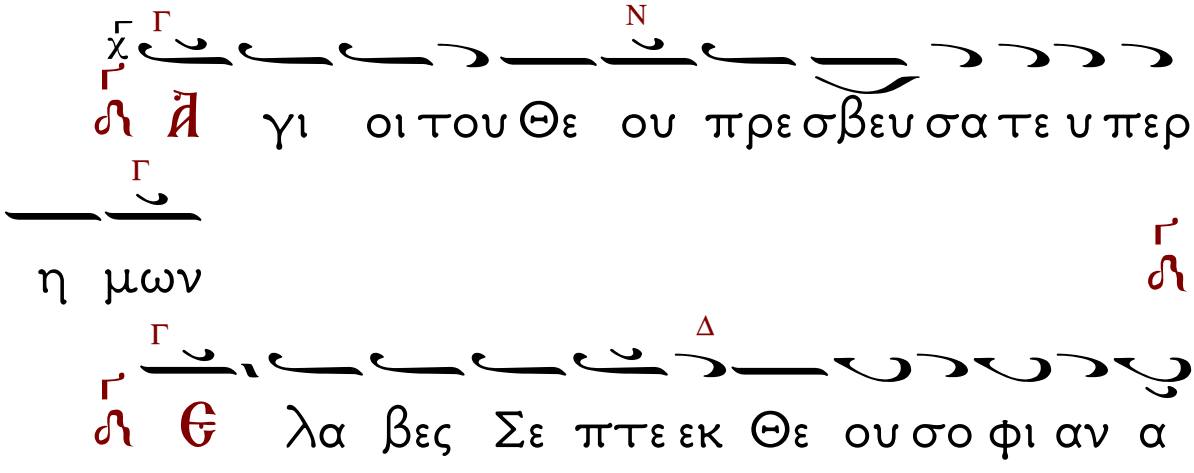

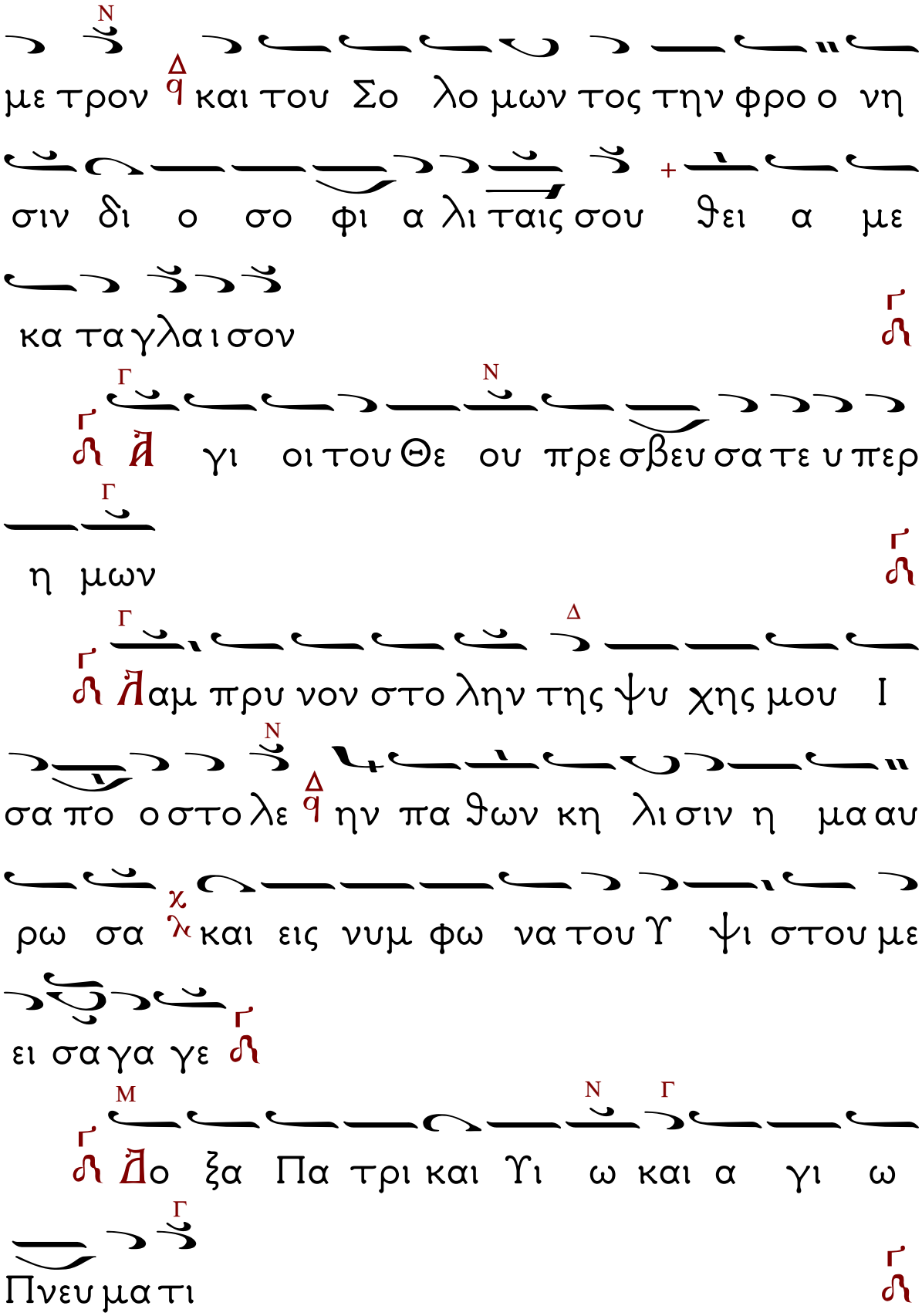
με τρον και του Σο λο μων τος την φρο ο νη
σιν δι ο σο φι α λι ταις σου θει α με
κα τα γλα ι σον
Ἅ γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ
η μων
Ἅαμ πρυ νον στο λην της ψυ χης μου Ι
σα πο ο στο λε ην πα θων κη λι σιν η μα αυ
ρω σα λ και εις νυμ φω να του Υ ψι στου με
ει σα γα γε
Ἅ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι

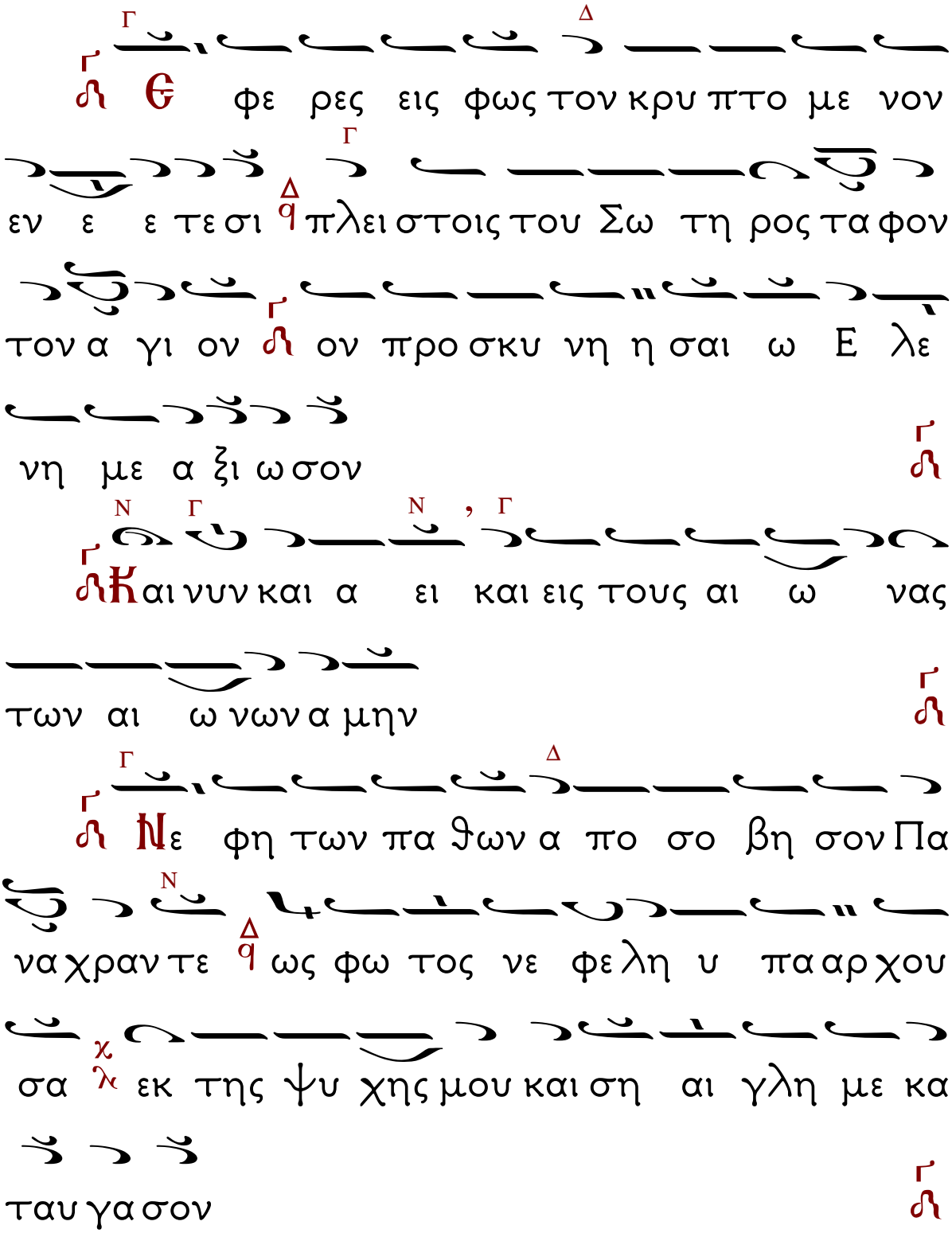
Φε ρες εις φως τον κρυ πτο με νον
εν ε ε τε σι πλει στοις του Σω τη ρος τα φον
τον α γι ον ον προ σκυ νη η σαι ω Ε λε
νη με α ξι ω σον
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην
Νε φη των πα θων α πο σο βη σον Πα
να χραν τε ως φω τος νε φε λη υ πα αρ χου
σα εκ της ψυ χης μου και ση αι γλη με κα
ταυ γα σον

Ὠδὴ ς'.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν δέησιν.

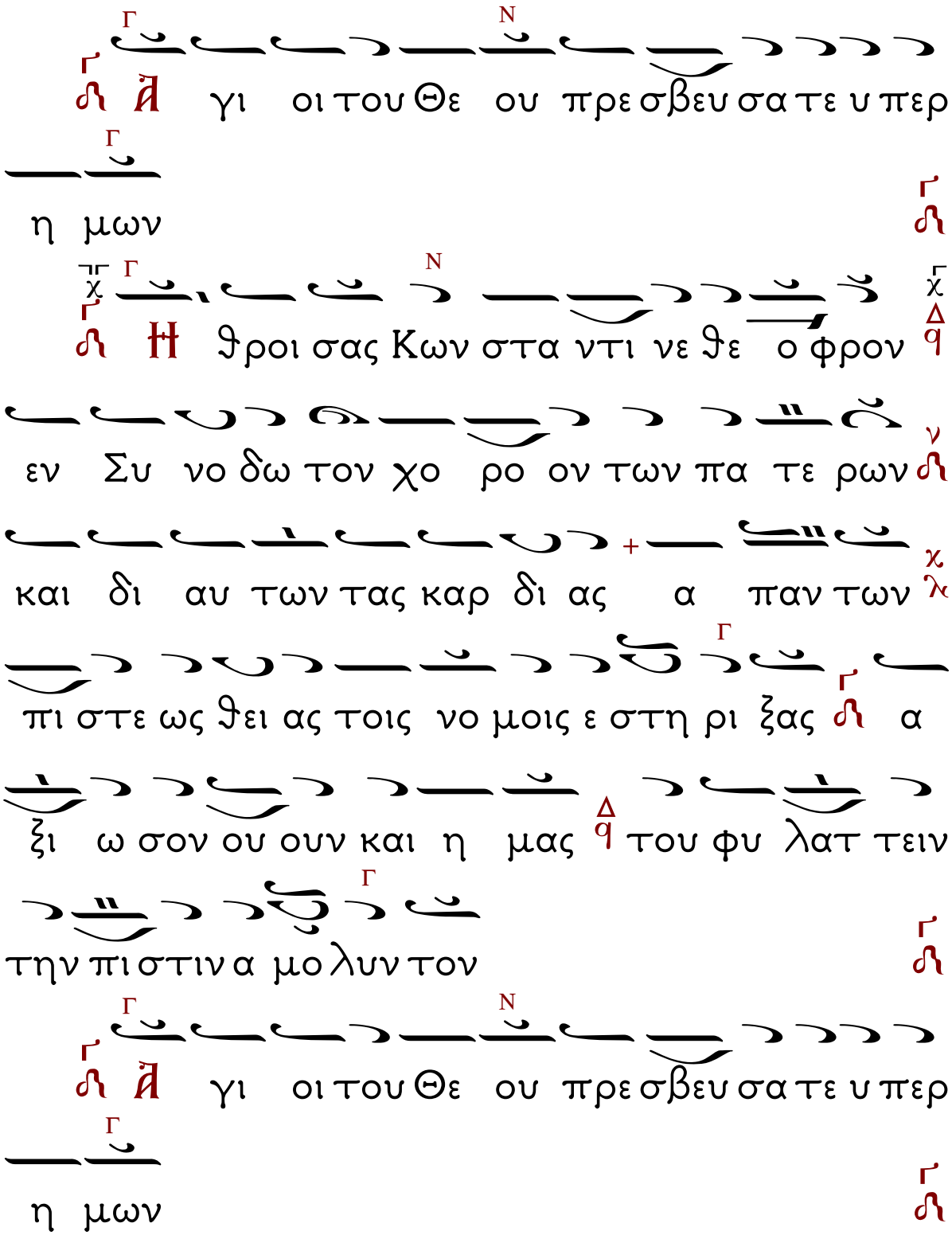

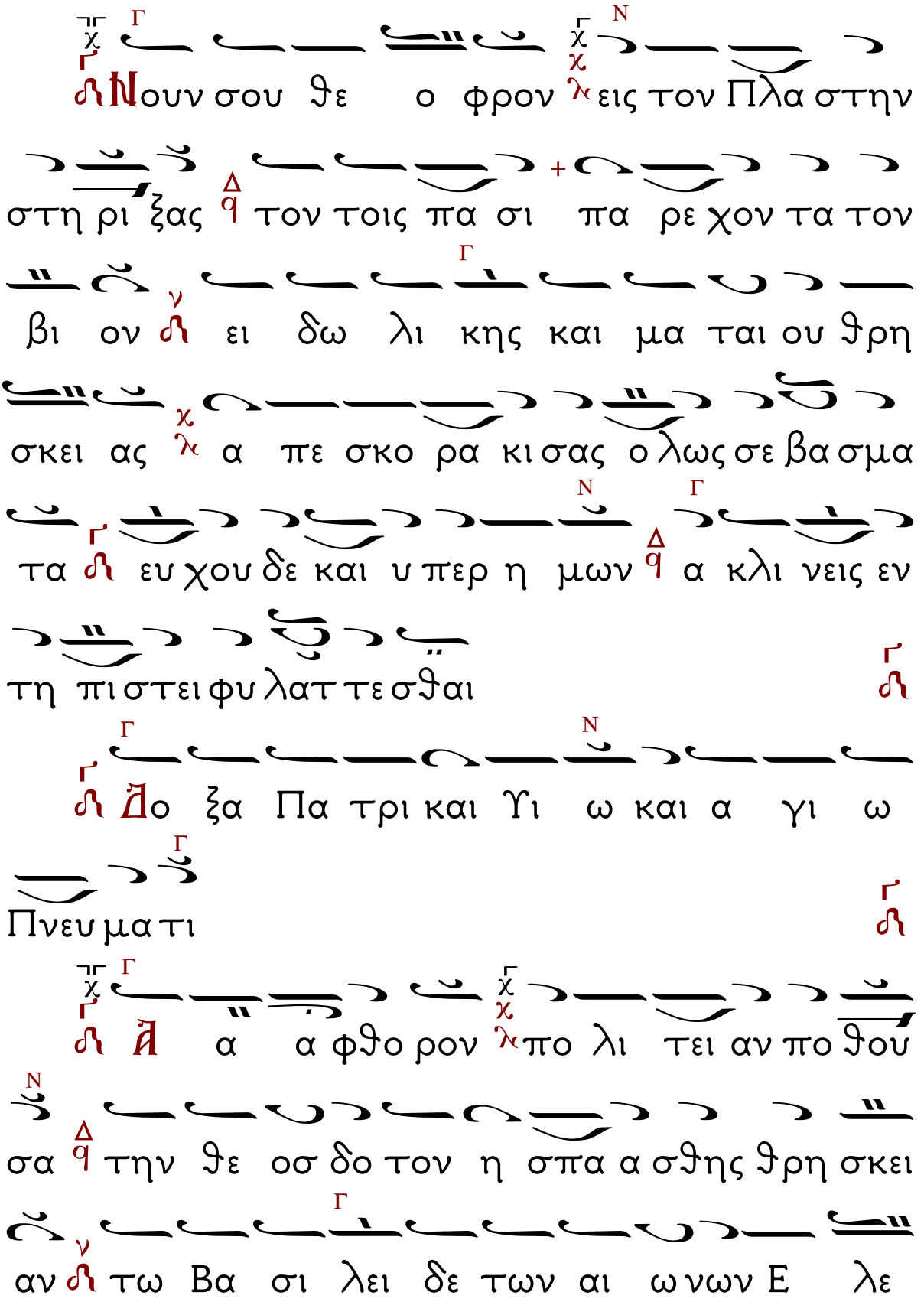
Νουν σου θε ο φρον ειςτον Πλα στην
στη ρι ξας τον τοις πα σι πα ρε χον τα τον
βι ον ει δω λι κης και μα ται ου θρη
σκει ας α πε σκο ρα κι σας ο λως σε βα σμα
τα ευ χου δε και υ περ η μων α κλι νεις εν
τη πι στει φυ λατ τε σθαι
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι
Α α φθο ρον πο λι τει αν πο θου
σα την θε οσ δο τον η σπα α σθης θρη σκει
αν τω Βα σι λει δε των αι ω νων Ε λε

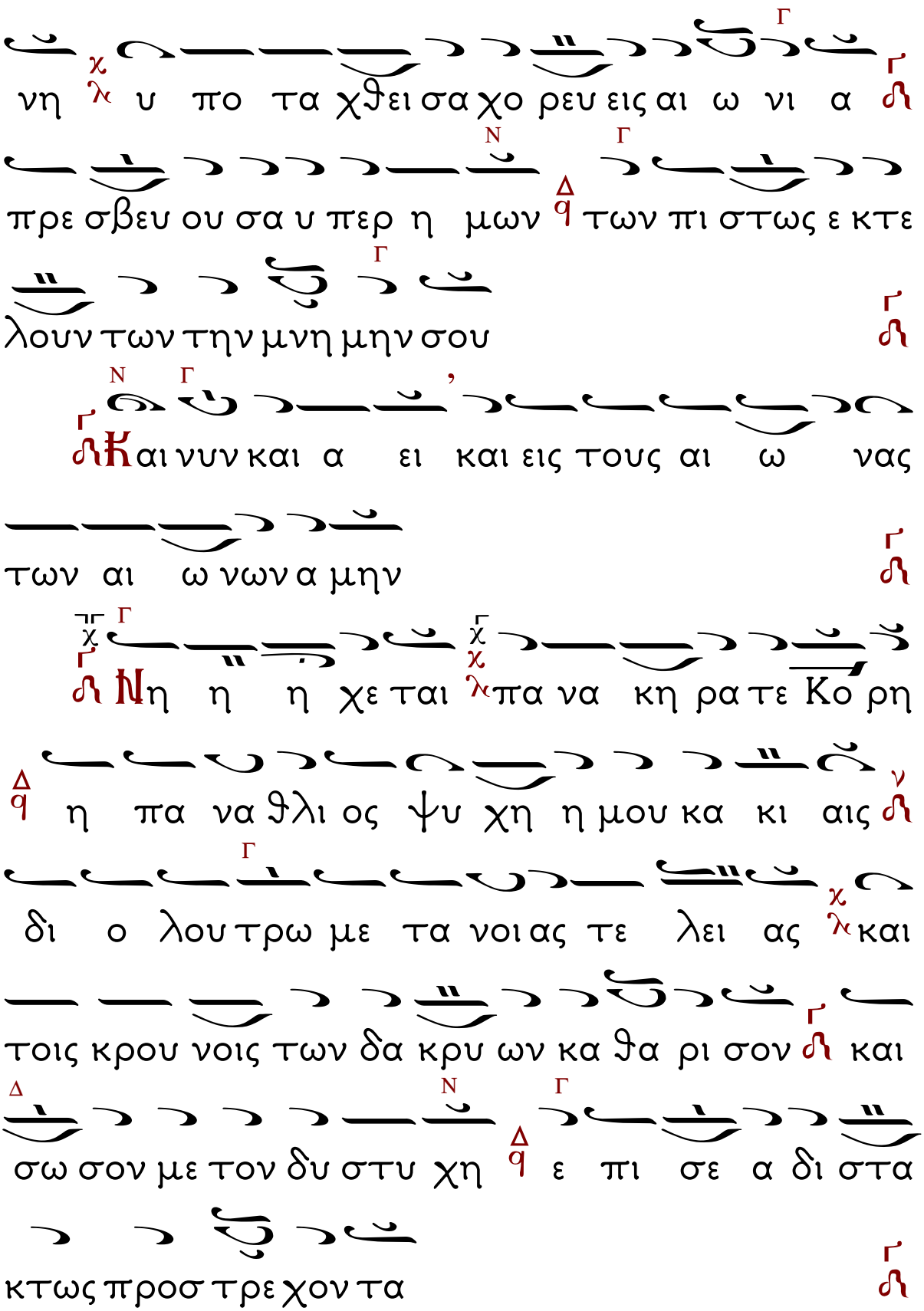
νη λυ πο τα χθει σα χο ρευ εις αι ω νι α
πρε σβευ ου σα υ περ η μων των πι στως ε κτε
λουν των την μνη μην σου
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην
Νη η η χε ται πα να κη ρα τε Κο ρη
η πα να θλι ος ψυ χη η μου κα κι αις
δι ο λου τρω με τα νοι ας τε λει ας και
τοις κρου νοις των δα κρυ ων κα θα ρι σον και
σω σον με τον δυ στυ χη ε πι σε α δι στα
κτως προσ τρε χον τα

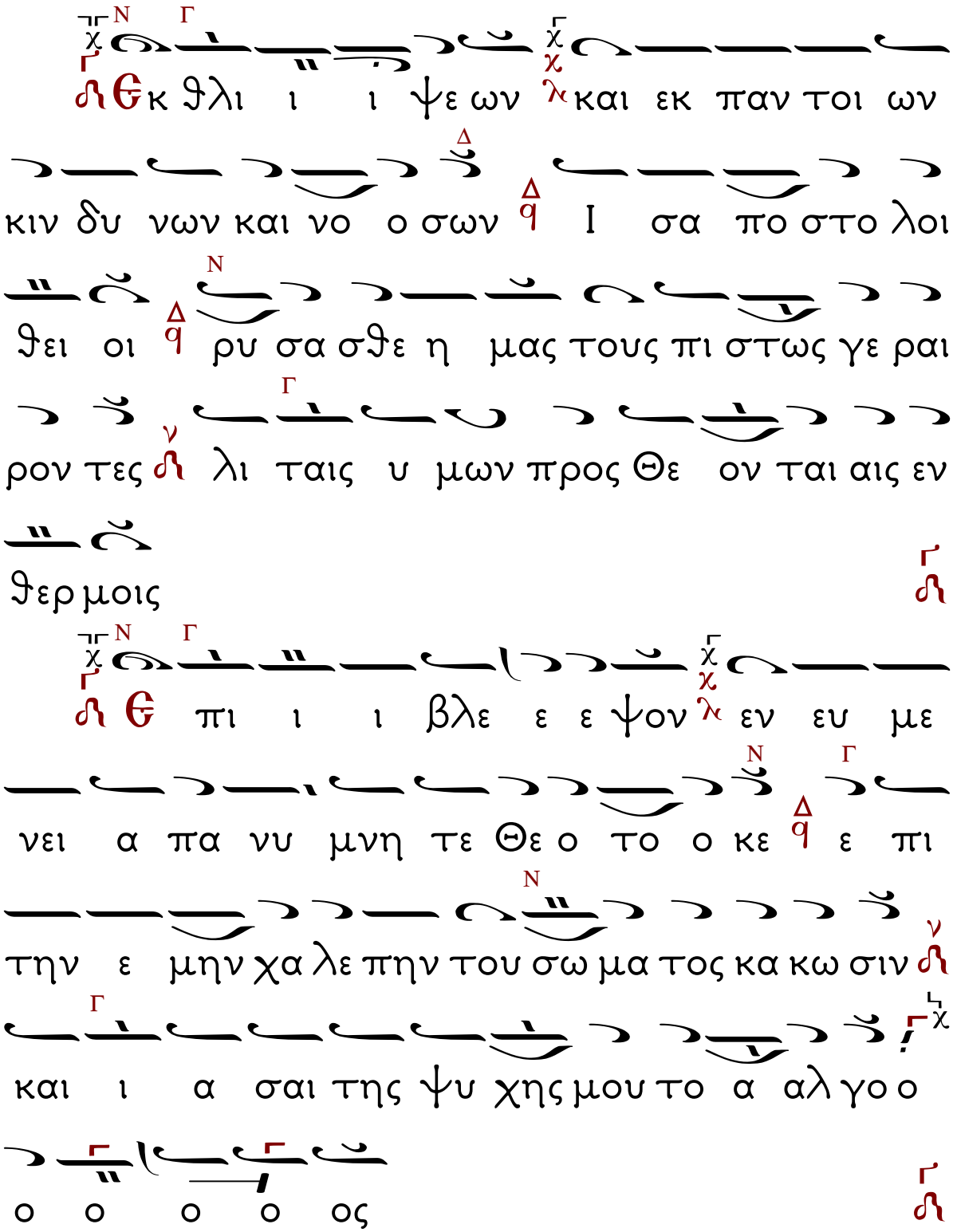

Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ

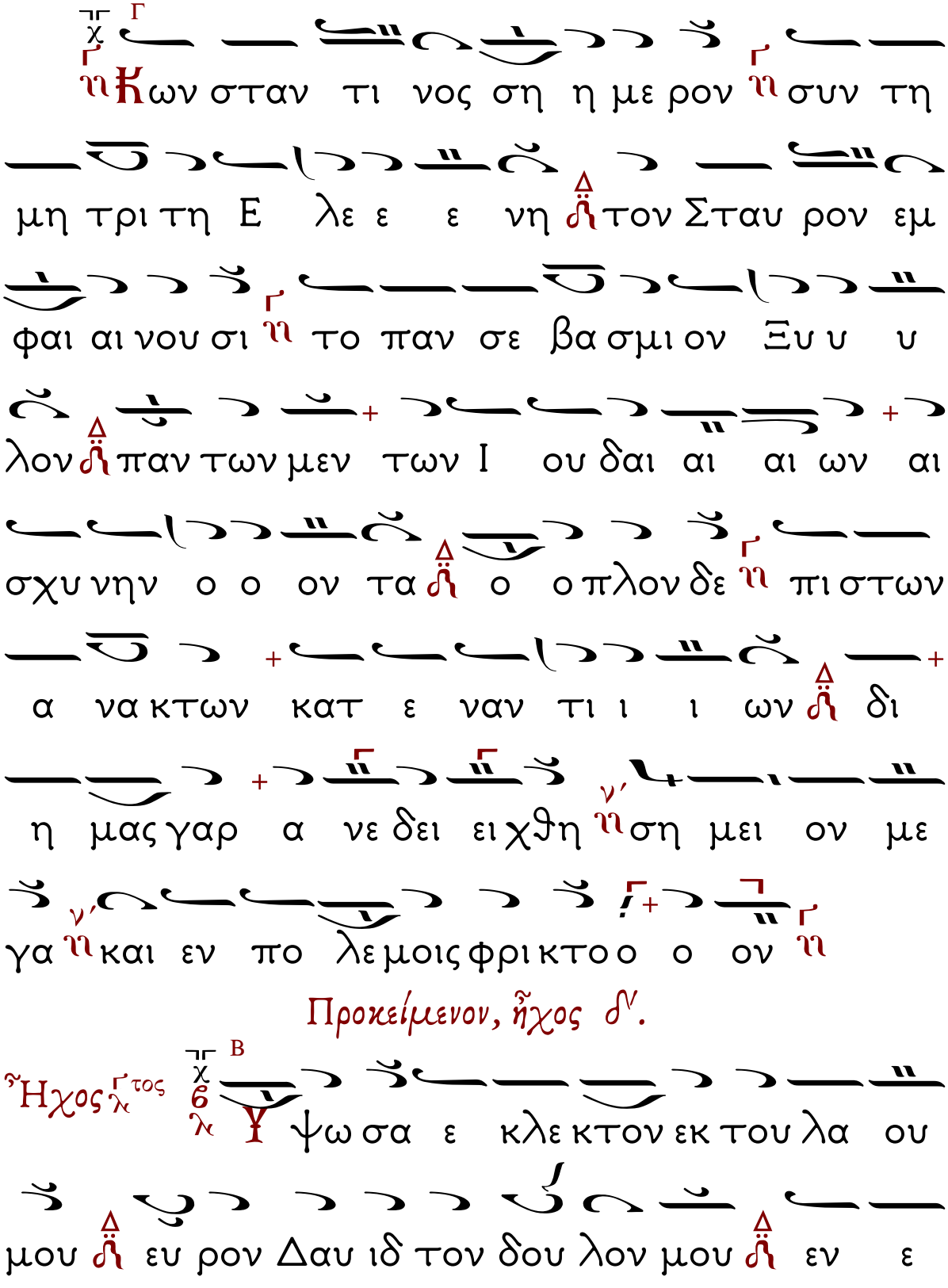

Προκείμενον, ἦχος δ΄.

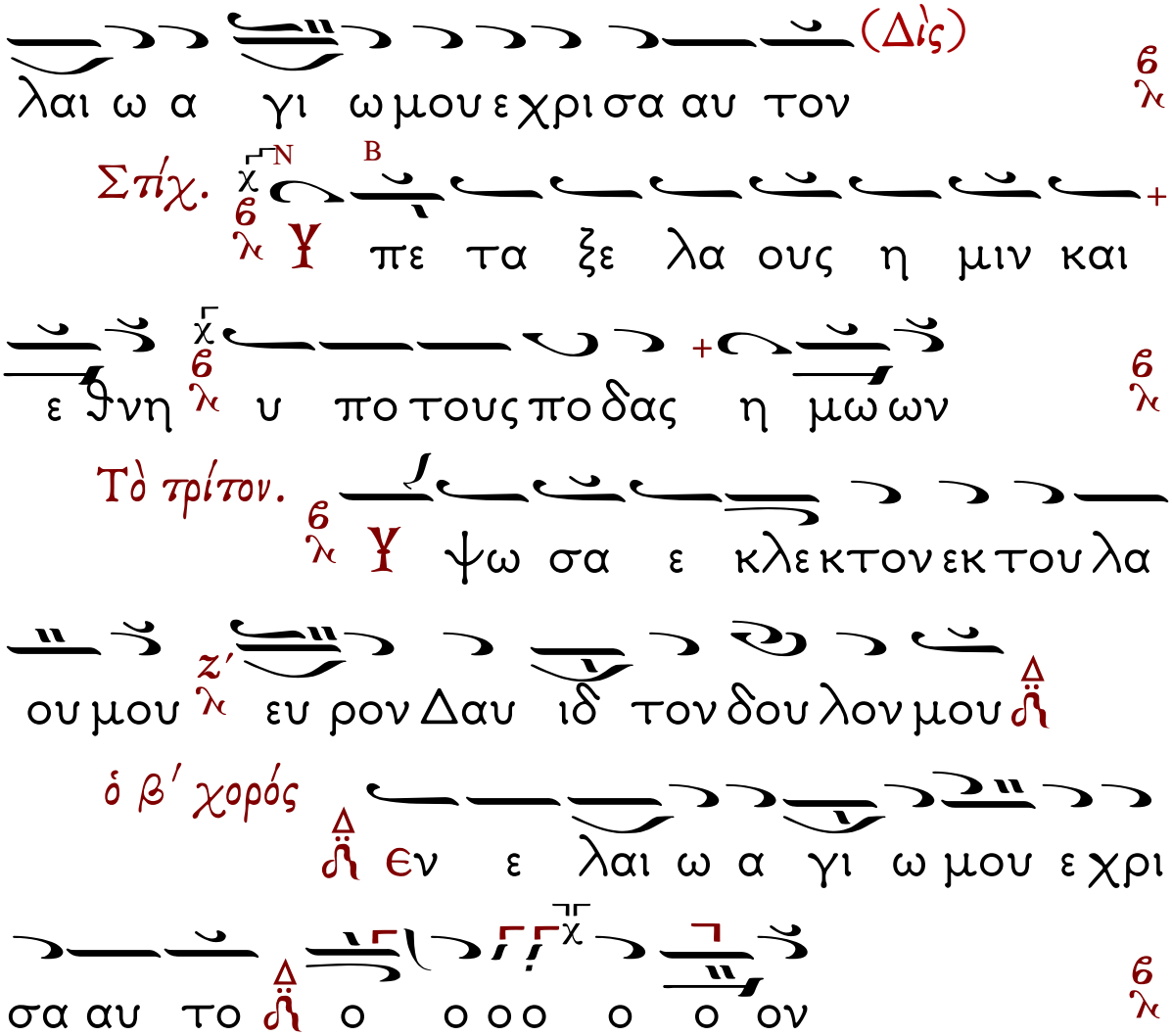

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατά Ματθαῖον (ἱστ′ 13-19)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς τά μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἠρώτα τούς μαθητᾶς αὐτοῦ λέγων· Τίνα μέ λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τόν Υἱόν τοῦ ἀνθρώπου; Οἱ δέ εἶπον· Οἱ μέν Ἰωάννην τόν Βαπτιστήν, ἄλλοι δέ Ἠλίαν· ἕτεροι δέ Ἱερεμίαν, ἤ ἕνα τῶν

Προφητῶν. Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δέ τίνα μέ λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεῖς δέ Σίμων Πέτρος, εἶπε· Σύ εἰ ὁ Χριστός, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καί ἀποκριθεῖς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἰ, Σίμων βάρ Ἰωνά, ὅτι σάρξ καί αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψε σοί, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καγῶ δέ σοί λέγω, ὅτι σύ εἰ Πέτρος, καί ἐπί ταύτη τή πέτρα οἰκοδομήσω μου τήν Ἐκκλησίαν, καί πύλαι ἅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς· καί δώσω σοί τάς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν καί ὅ ἐάν δήσης ἐπί τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὅ ἐάν λύσης ἐπί τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος λ Δι

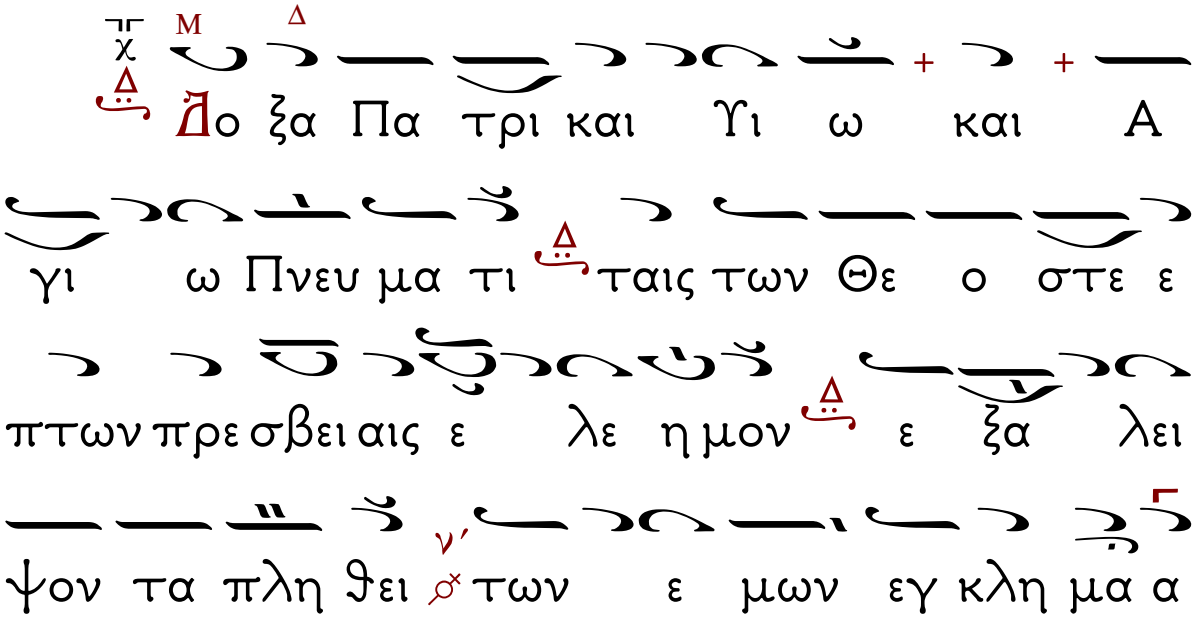

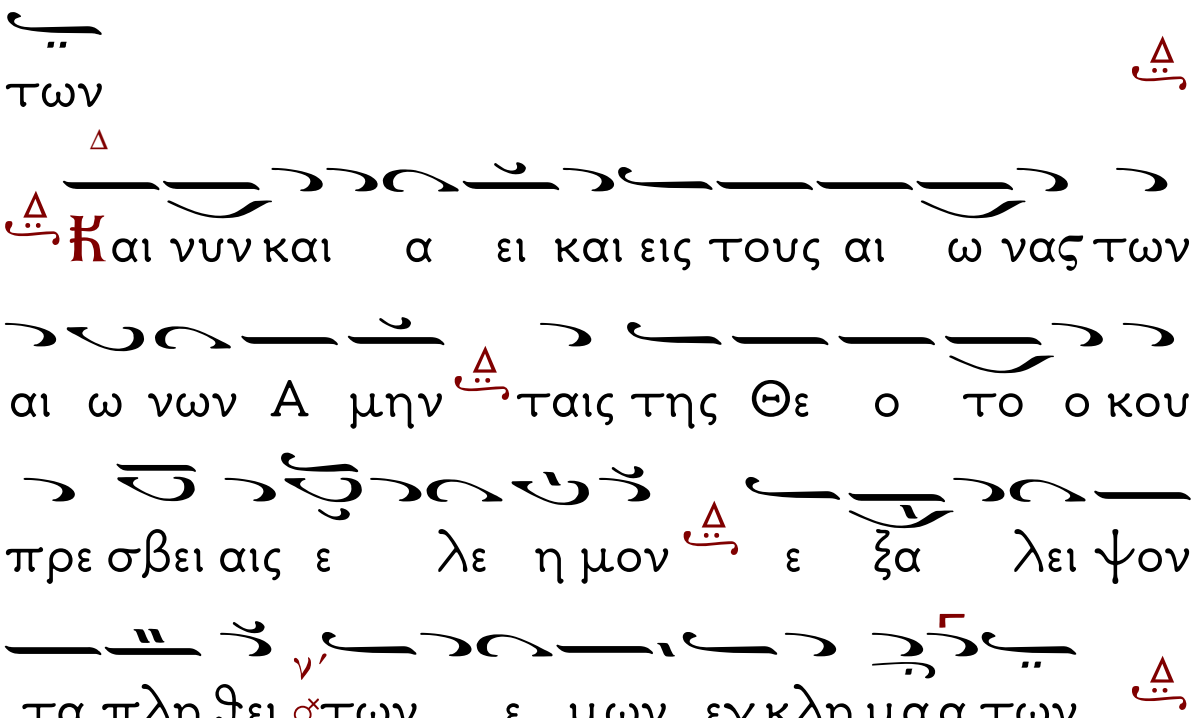

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος πλ. Δι

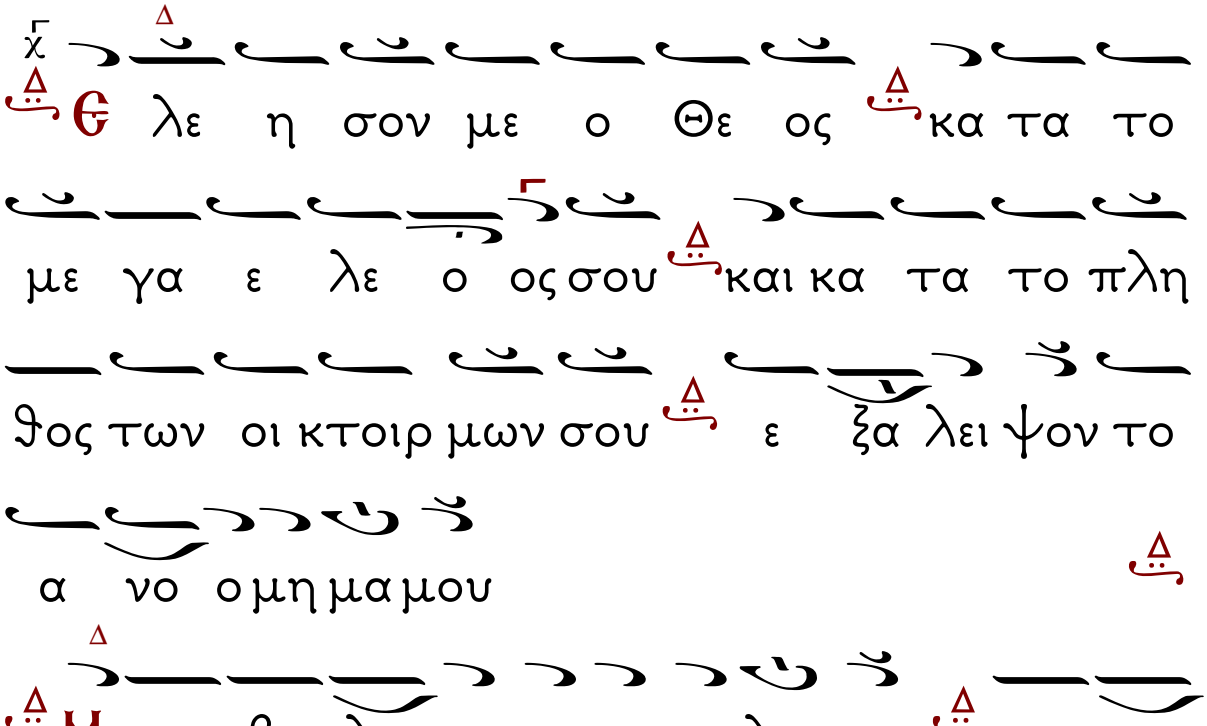

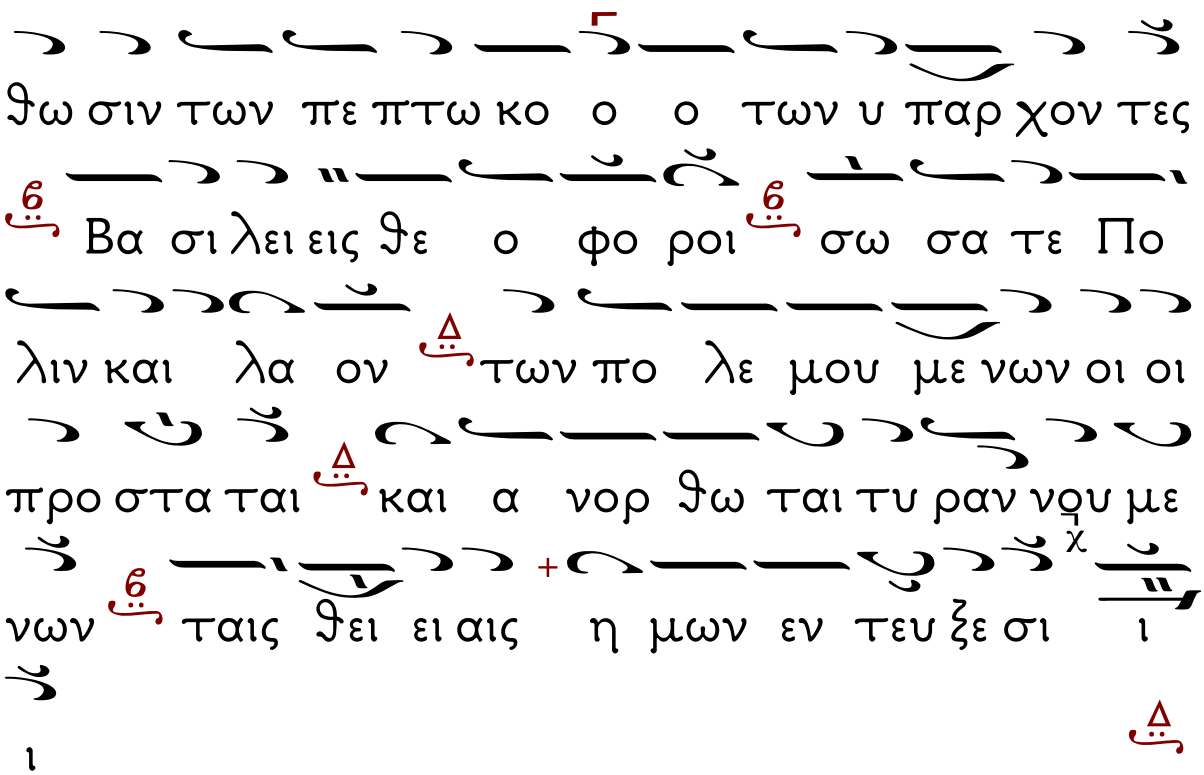

Ὁ Ἱερεὺς: **C**ῶσον, Ὁ Ἱερεὺς: **C**ῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν,

μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας· Νικολάου Μύρων τῆς Λυκίας, Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος, καὶ Νεκταρίου Πενταπόλεως, Νικολάου του εκ Νάξου τῶν θαυματουργῶν· τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου καὶ Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν ἱερομαρτύρων Πολυκάρπου, Χαραλάμπους, Βλασίου καὶ Ἐλευθερίου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, μεγάλων μαρτύρων γυναικῶν Θέκλας, Αἰκατερίνης, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἁγίου (τοῦ Ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης· τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμά καί Δαμιανοῦ τῶν ἐκ Ρώμης, ὧν τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων· Ἱκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε·

ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ χοροί:

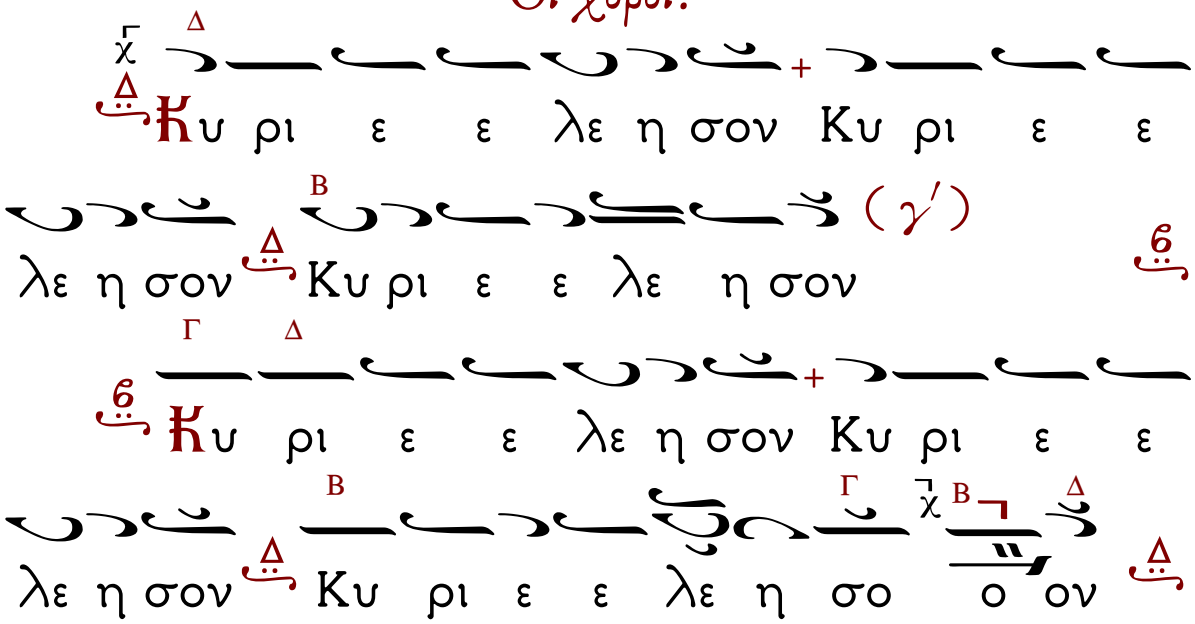

Ὁ Ἱερεύς. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σοῦ Υἱοῦ, μεθ' οὐ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ' Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Ἦχος πλ. Νη

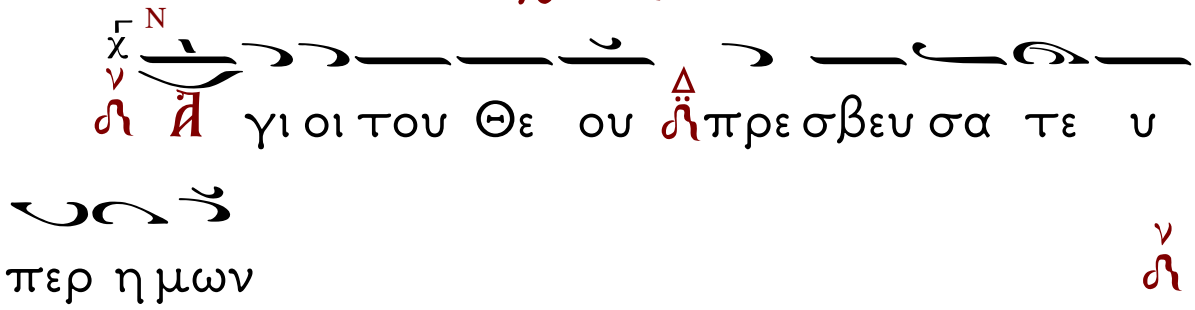

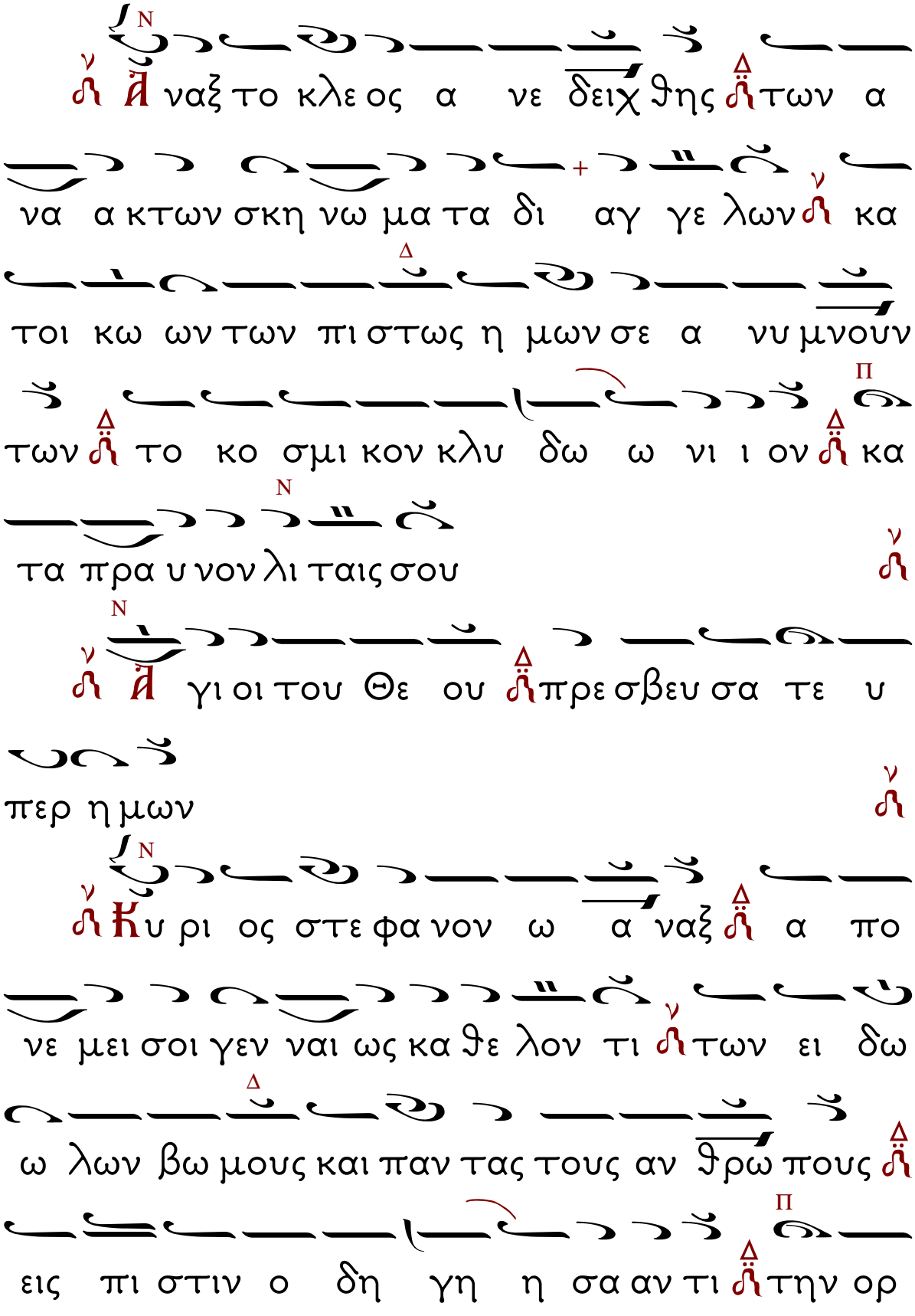
Ἄ ναξ το κλε ος α νε δειχ θης τ̈ων α
να α κτων σκη νω μα τα δι αγ γε λων κα
τοι κω ων των πι στως η μων σε α νυ μνουν
των τ̈ το κο σμι κον κλυ δω ω νι ι ον τ̈ κα
τα πρα υ νον λι ταις σου
Ἄ γι οι του Θε ου τ̈πρε σβευ σα τε υ
περ η μων
Κυ ρι ος στε φα νον ω α ναξ τ̈ α πο
νε μει σοι γεν ναι ως κα θε λον τι τ̈των ει δω
ω λων βω μους και παν τας τους αν θρω πους τ̈
εις πι στιν ο δη γη η σα αν τι τ̈την ορ

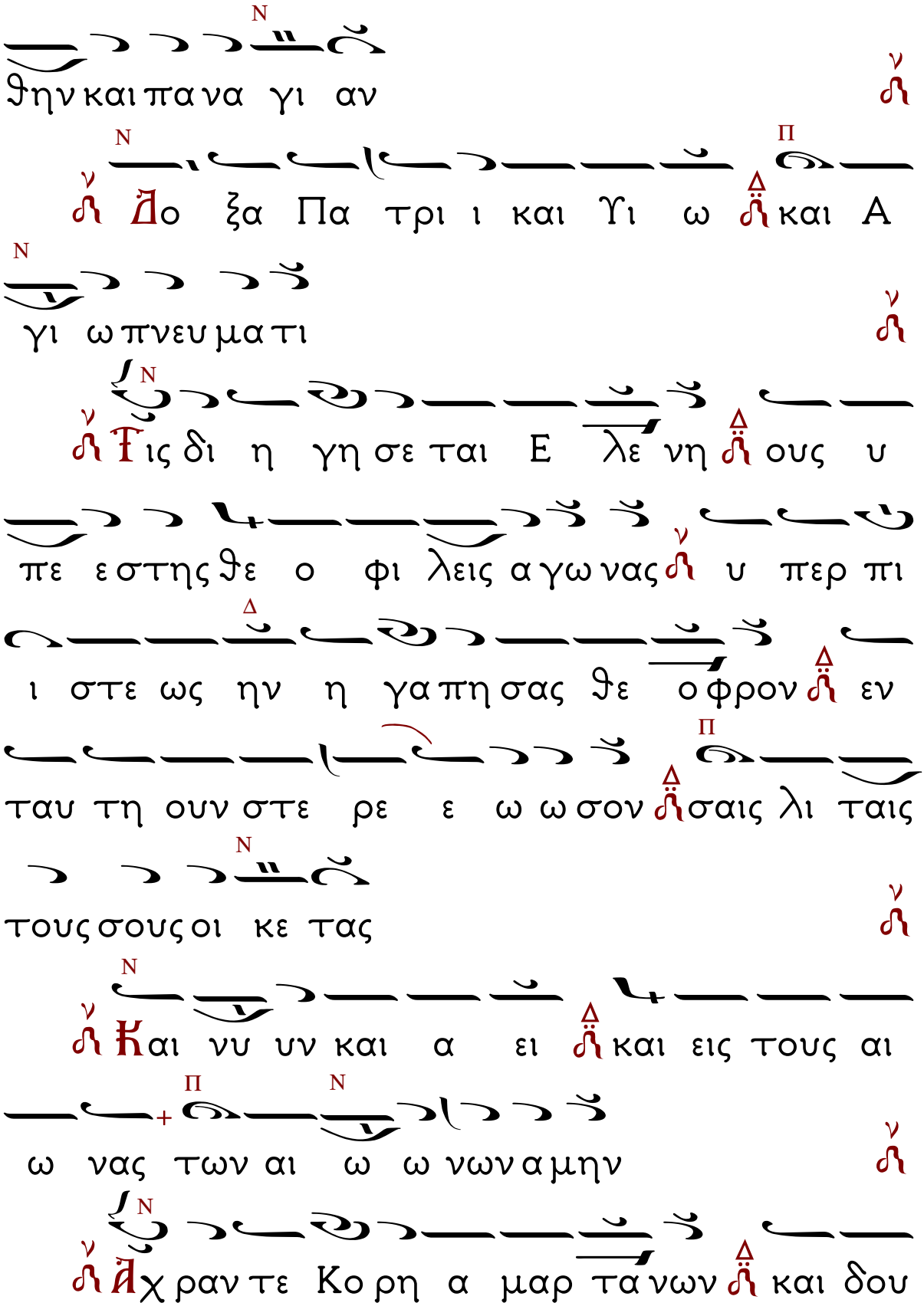
ϑην και πα να γι αν
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α
γι ω πνευ μα τι
Τις δι η γη σε ται Ε λε νη ους υ
πε ε στης ϑε ο φι λεις α γω νας υ περ πι
ι στε ως ην η γα πη σας ϑε ο φρον εν
ταυ τη ουν στε ρε ε ω ω σον σαις λι ταις
τους σους οι κε τας
Και νυ υν και α ει και εις τους αι
ω νας των αι ω ω νων α μην
Ἄχ ραν τε Κο ρη α μαρ τα νων και δου

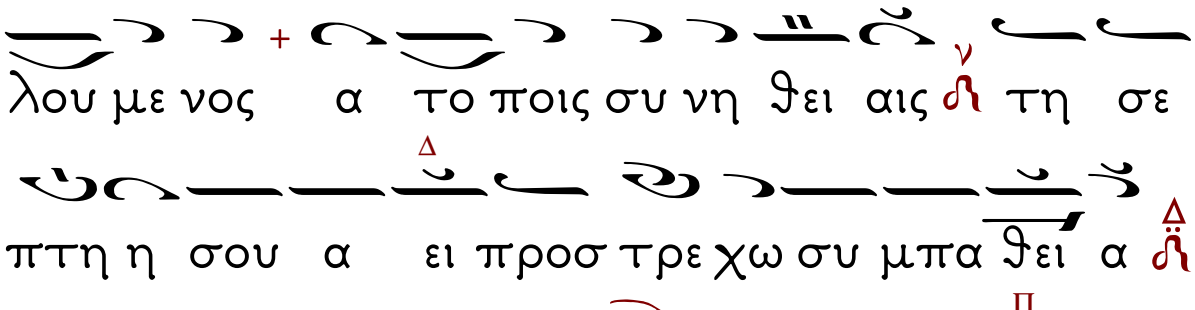

Ὠδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Ἦχος πλ. α Γα

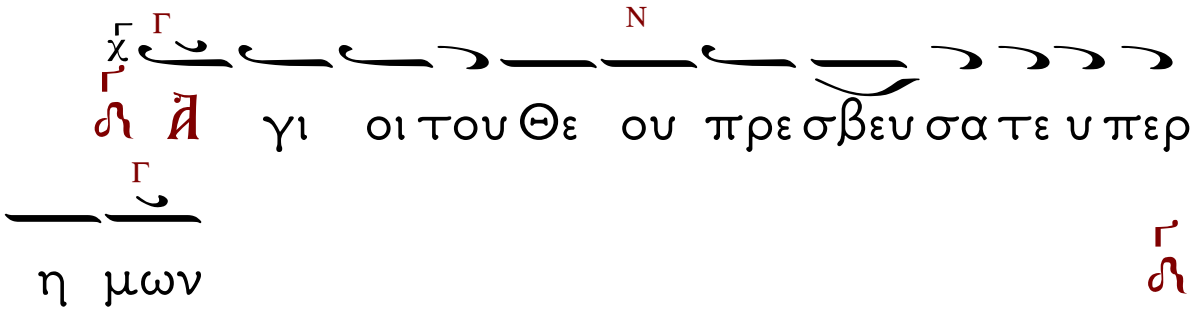

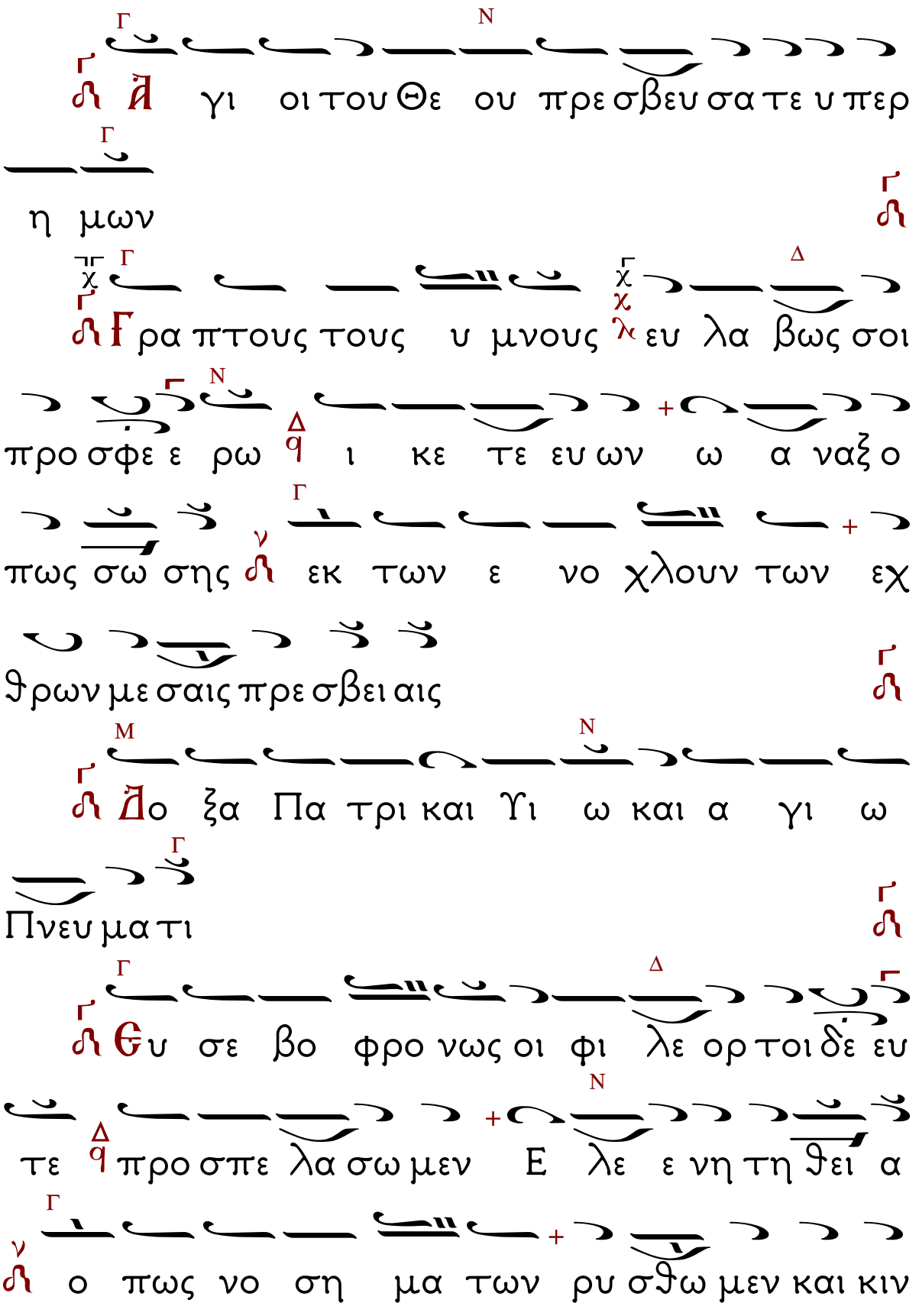
Ἀ γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ
η μων
Γρα πτους τους υ μνους εν λα βως σοι
προ σφε ε ρω ι κε τε ευ ων ω α ναξ ο
πως σω σης εκ των ε νο χλουν των εχ
θρων με σαις πρε σβει αις
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι
Θυ σε βο φρο νως οι φι λε ορ τοι δε ευ
τε προ σπε λα σω μεν Ε λε ε νη τη θει α
ο πως νο ση μα των ρυ σθω μεν και κιν

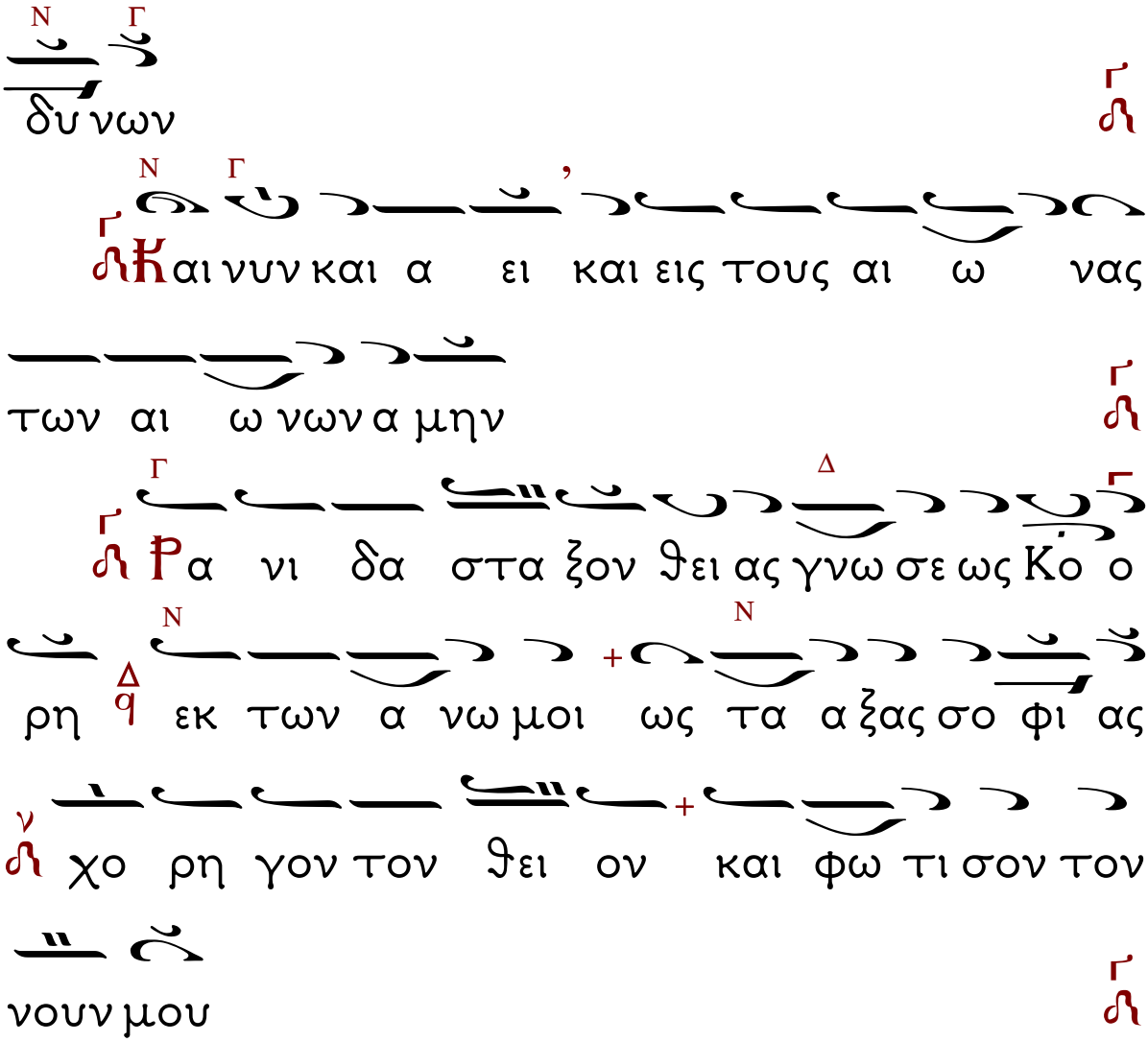

Ὠδὴ θ'. Ἦχος πλ. δ'.

Κυρίως Θεοτόκον...

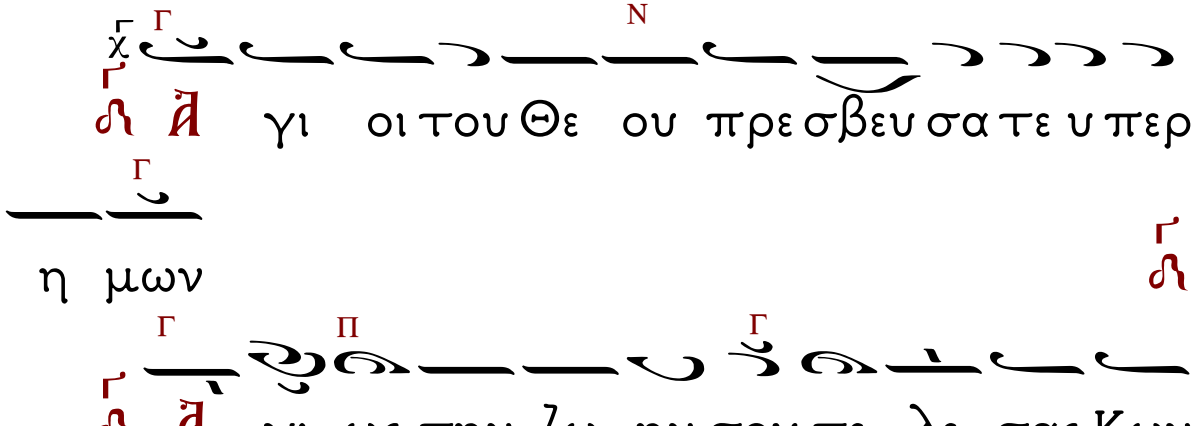

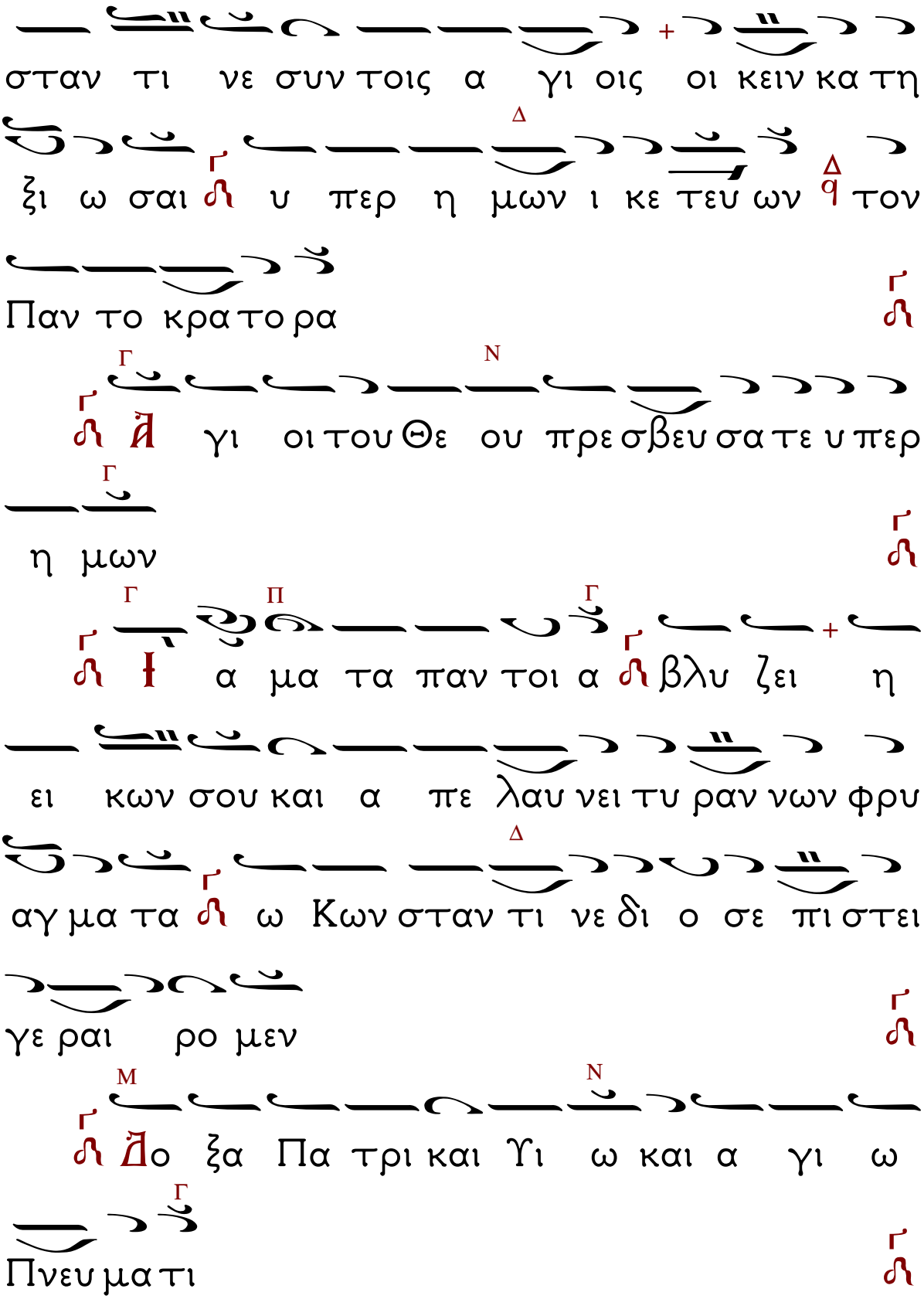
σταν τι νε συν τοις α γι οις οι κειν κα τη
ξι ω σαι υ περ η μων ι κε τεύ ων τον
Παν το κρα το ρα
γι οι του Θε ου πρε σβευ σα τε υ περ
η μων
α μα τα παν τοι α βλυ ζει η
ει κων σου και α πε λαυ νει τυ ραν νων φρυ
αγ μα τα ω Κων σταν τι νε δι ο σε πι στει
γε ραι ρο μεν
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι

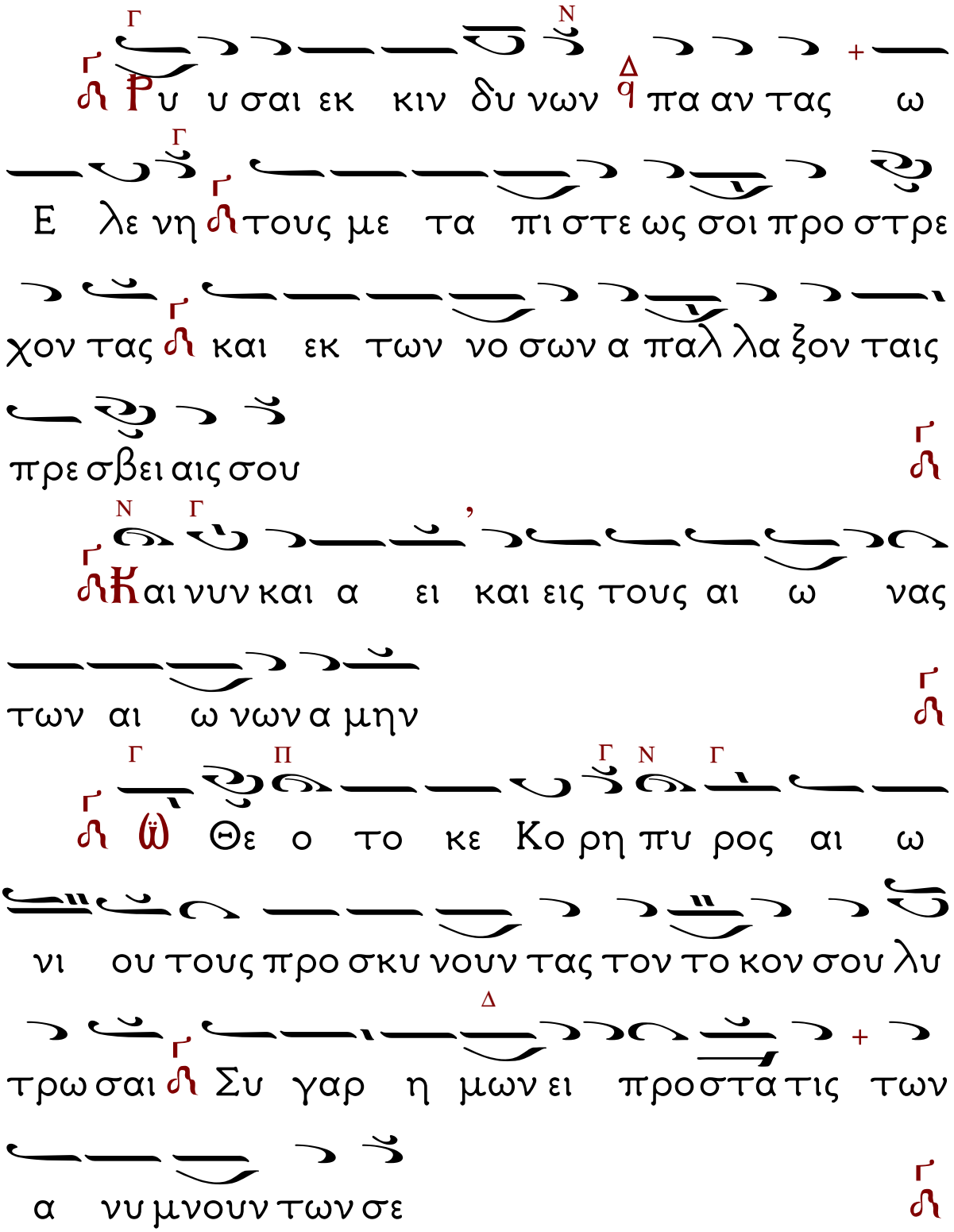
Ρυ υσαι εκ κιν δυ νων πα αν τας ω
Ε λε νη τους με τα πι στε ως σοι προ στρε
χον τας και εκ των νο σων α παλ λα ξον ταις
πρε σβει αις σου
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην
Ὠ Θε ο το κε Κο ρη πυ ρος αι ω
νι ου τους προ σκυ νουν τας τον το κον σου λυ
τρω σαι Συ γαρ η μων ει προστά τις των
α νυ μνουν των σε

Τὸ Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς,
& τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

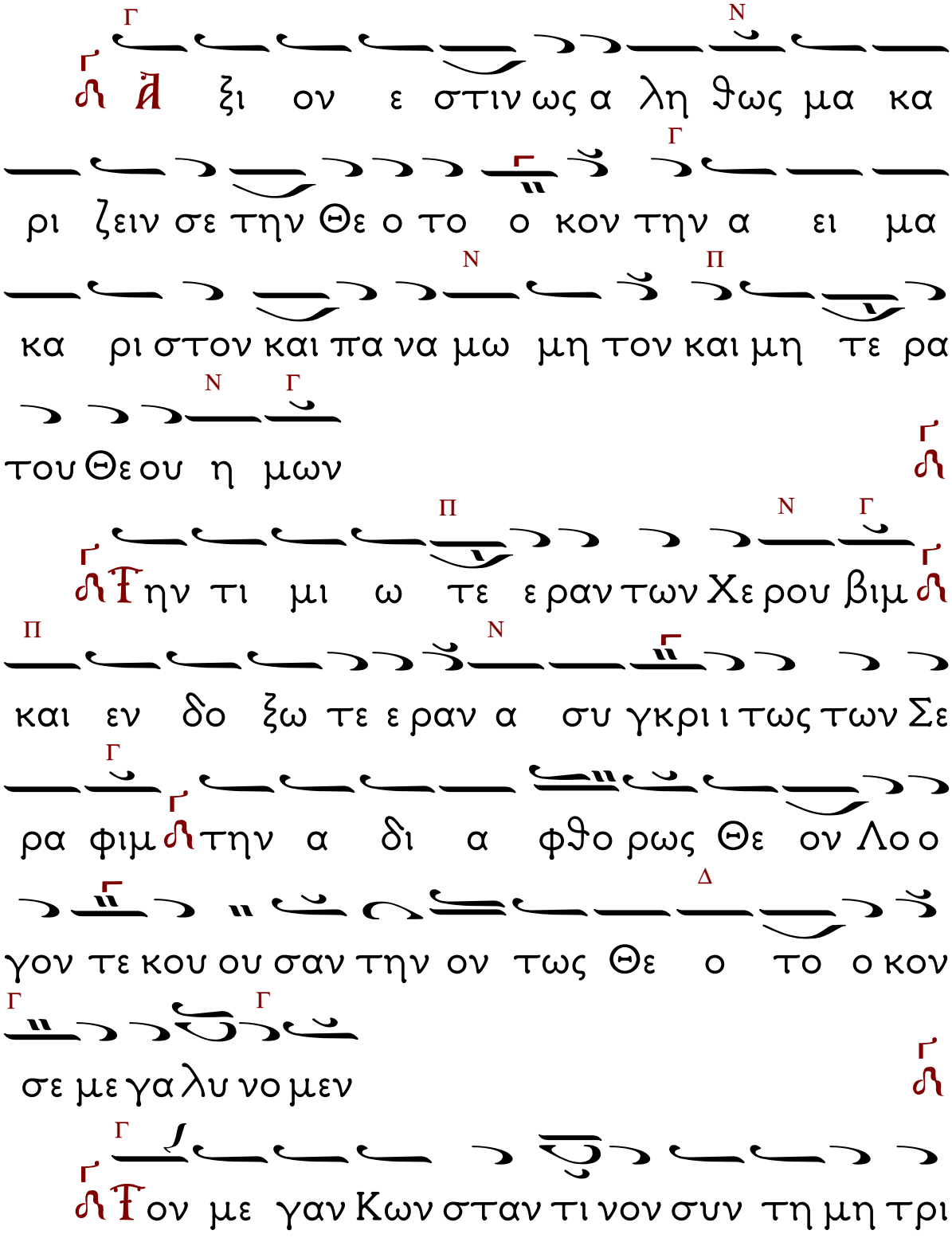

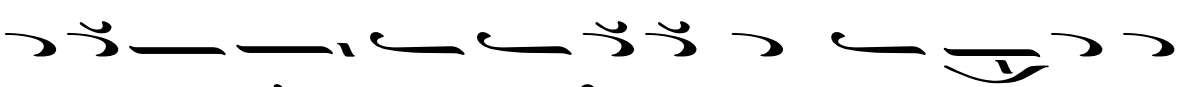
ι ι Ε λε νη τη θει α τους προ στα α τας

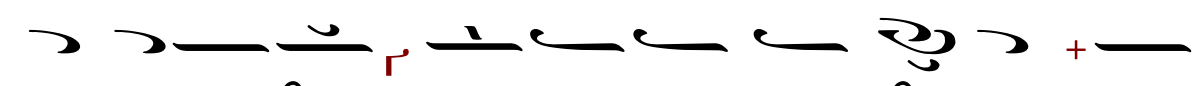
των ευ σε βων και α σει στους βα σεις της

ευ σε βους θρη σκει ας ευ φη μως κατ' α ξι ι

αν α νευ φη μη η σω μεν

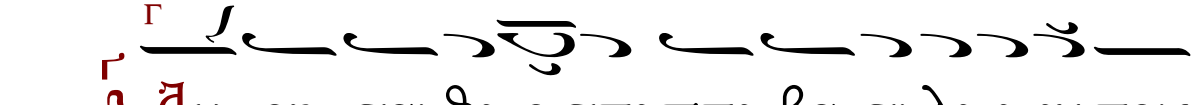
Δω ρη σαι θε ο στε πτε βα σι λε ε ευ τοις

μνη μην τε λου σι την α γι ι αν σου σαις λι

ταις α φε σιν πται σμα των και των δει νων

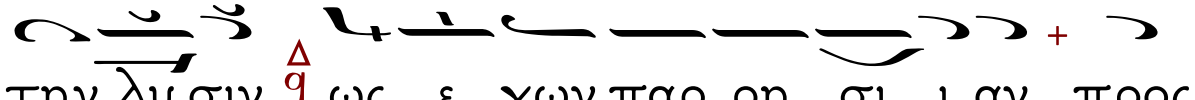
την λύ σιν ως ε χων παρ ρη σι ι αν προς

τον φι λαν θρω πον

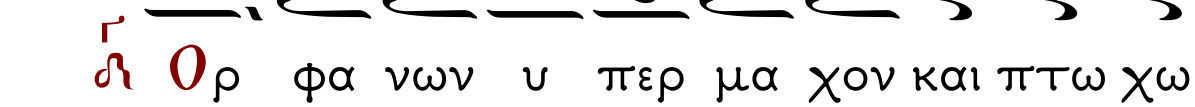
Ορ φα νων υ περ μα χον και πτω χω

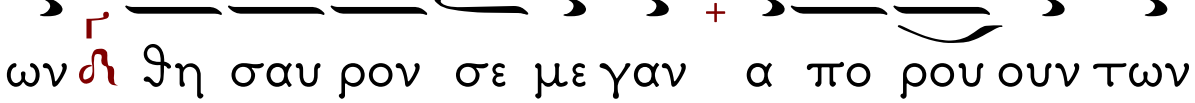
ων θη σαυ ρον σε με γαν α πο ρου ουν των

τε φρον τι στην αιχ μα λω των ρυ στην και

τα πει νων προ στα την ει δο τες σε τι

μω ω μεν ω Ι σα πο στο λε

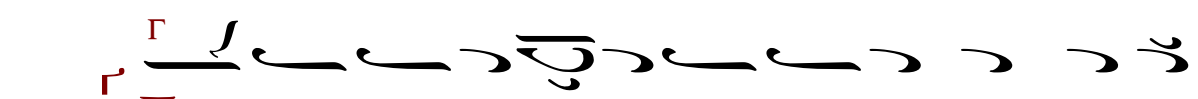
Πλη ρης γε νο με νη α γι α σμου ου ου

Ε λε νη ϑε ο φρον ι α μα α των βλυ

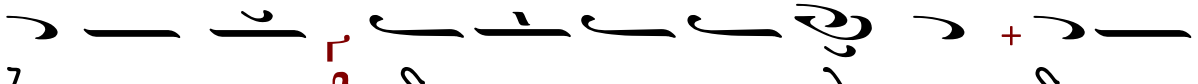
ζει κρου νους δι ων α πο πλυ νεις δυ σω

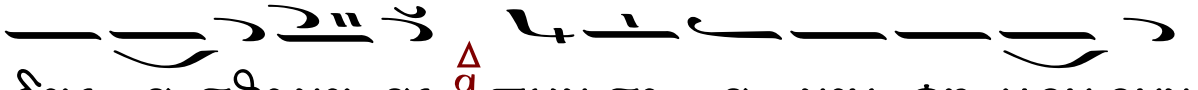
δεις α σϑε νει ας των σε α νευ φη μου ουν

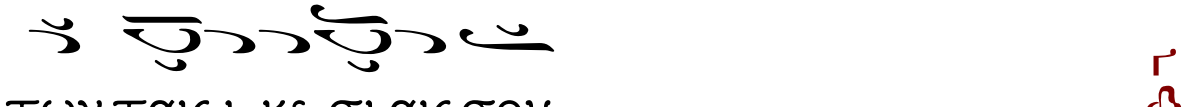
των ταις ι κε σι αις σου

Παν τες σε τι μω μεν χρε ω στι κω ως

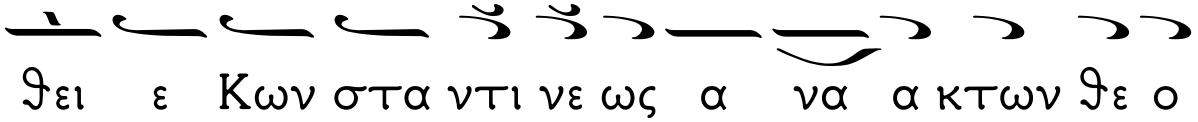
ϑει ε Κων στα ντι νε ως α να α κτων ϑε ο

σε βων πρω τον και κρη πι δα της πι στε ως

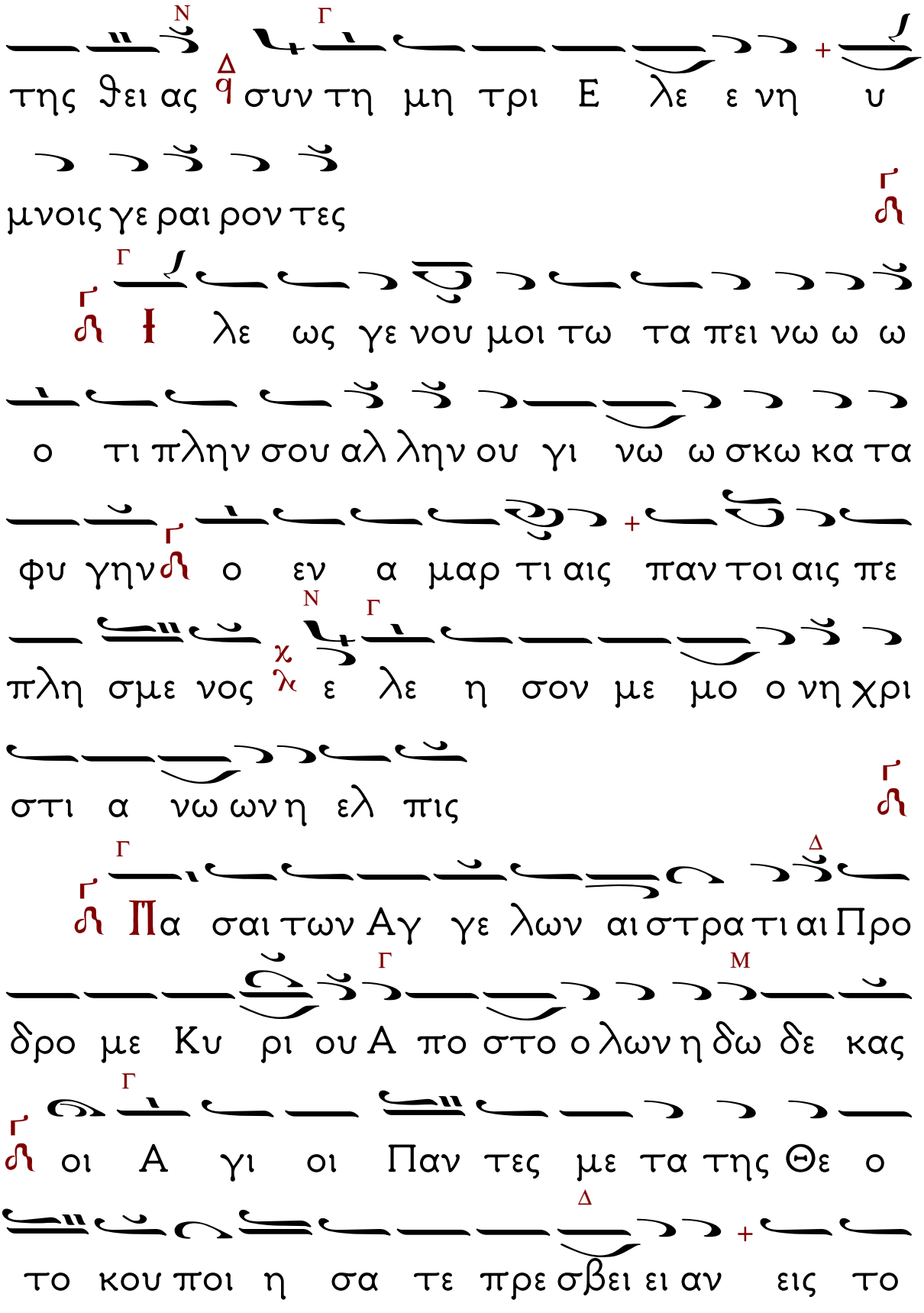
της θει ας συν τη μη τρι Ε λε ε νη υ
μνοις γε ραι ρον τες
Λε ως γε νου μοι τω τα πει νω ω ω
ο τι πλην σου αλ λην ου γι νω ω σκω κα τα
φυ γην ο εν α μαρ τι αις παν τοι αις πε
πλη σμε νος ε λε η σον με μο ο νη χρι
στι α νω ων η ελ πις
Πα σαι των Αγ γε λων αι στρα τι αι Προ
δρο με Κυ ρι ου Α πο στο ο λων η δω δε κας
οι Α γι οι Παν τες με τα της Θε ο
το κου ποι η σα τε πρε σβει ει αν εις το

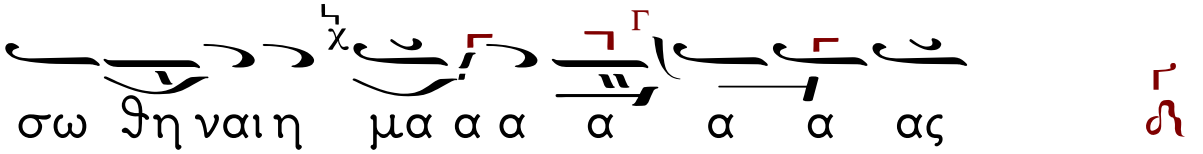

Ὁ Ἀναγνώστης:

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ΄)

Δόξα. Καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καί ἴασαι τάς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καί ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ

καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων.

Ἦχος πλ. δ΄ Γα

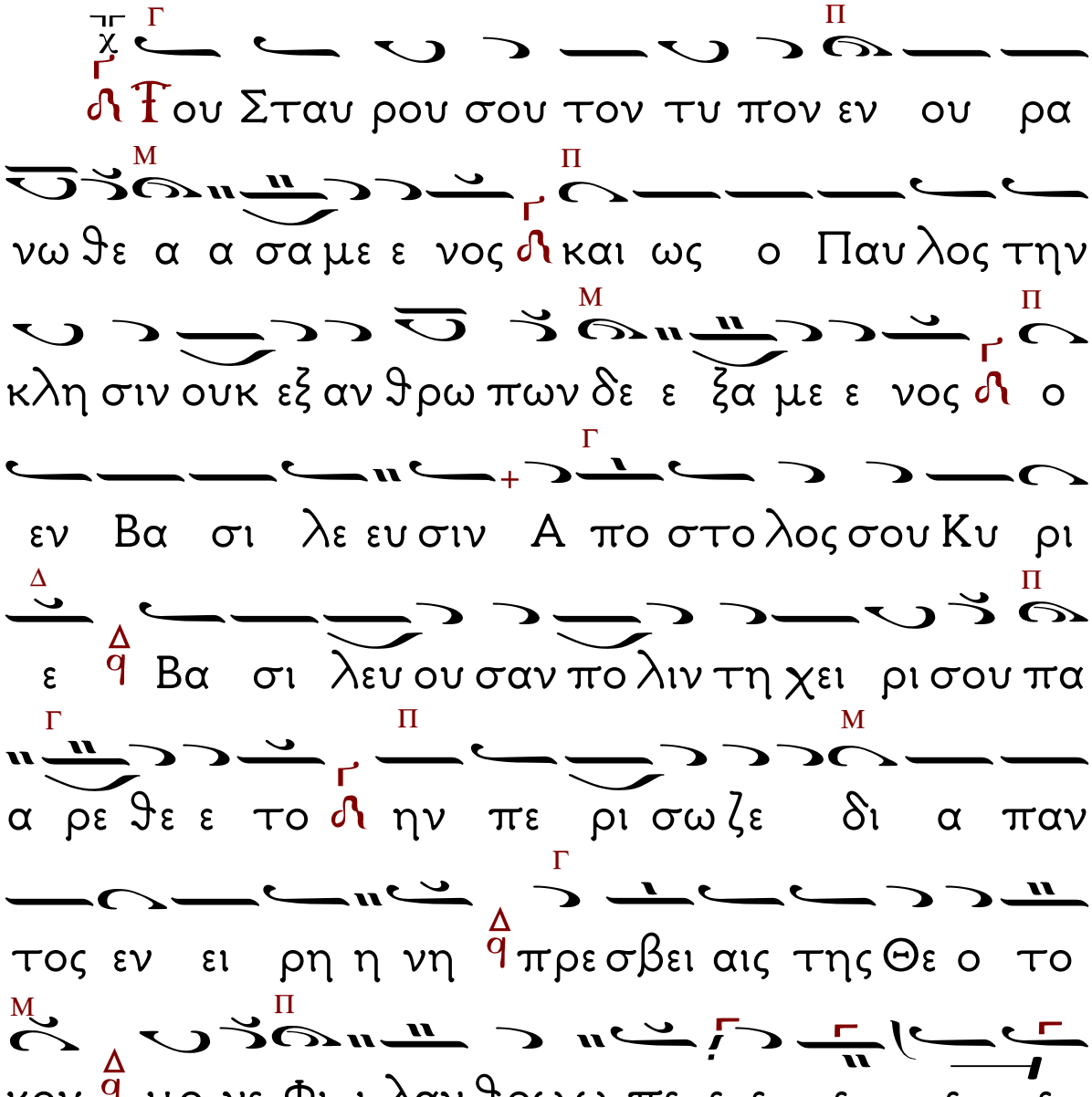

ε

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατά τὸ μέγα ἐλεὸς Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ΄)

Ὁ Ἱερεύς· Ἔτι δεόμεθα ὑπερ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ΄)

Ὁ Ἱερεύς· Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτη, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. (γ΄)

Ὁ Ἱερεύς· Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὀνόματα).

Ὁ Ἱερεύς· Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ,

πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τὸν ἵλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καί, διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ΄ ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· **Κ**ύριε ἐλέησον. (γ΄)

Ὁ Ἱερεύς· **Ὅ**τι δεόμεθα καί ὑπέρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· **Κ**ύριε ἐλέησον. (γ΄)

Ὁ Ἱερεύς· **Ἐ**πάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· **Κ**ύριε ἐλέησον. (γ΄)

Ὁ Ἱερεύς· **Ὅ**τι ἐλεήμων καί φιλάνθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· **Ἀ**μήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ Ἱερεύς· **Σ**οφία·

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ε**ὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς· **Ὁ** ὢν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν .

Ὁ Ἀναγνώστης· **Σ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τήν ἁγίαν καί ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σύν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· **Ὑ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεύς· **Δ**όξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν... , **Κ**ύριε ἐλέησον (γ΄), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς· **Χ**ριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν

τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τὸν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Μεθ' ἣν τὸ παρὸν Προσόμοιον.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

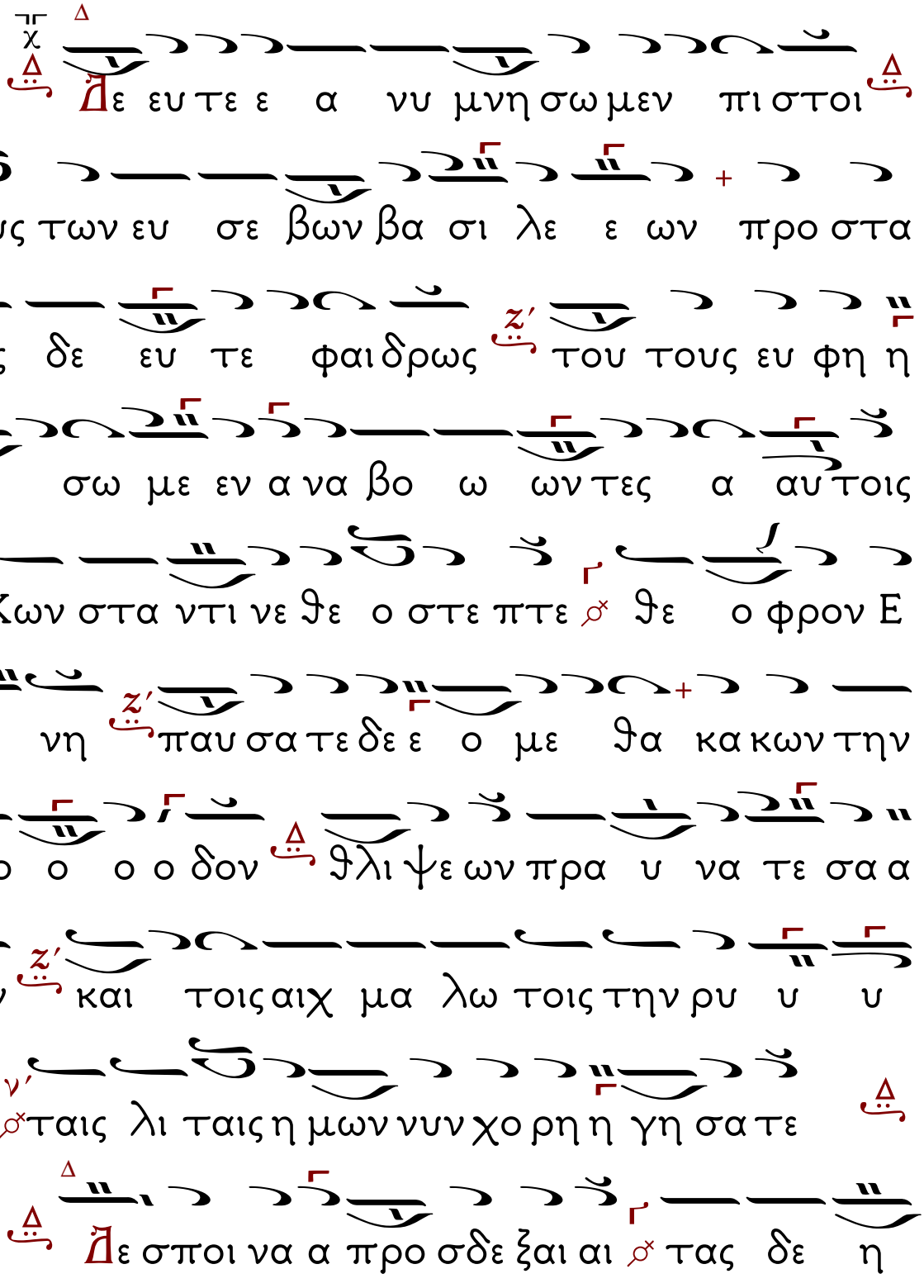

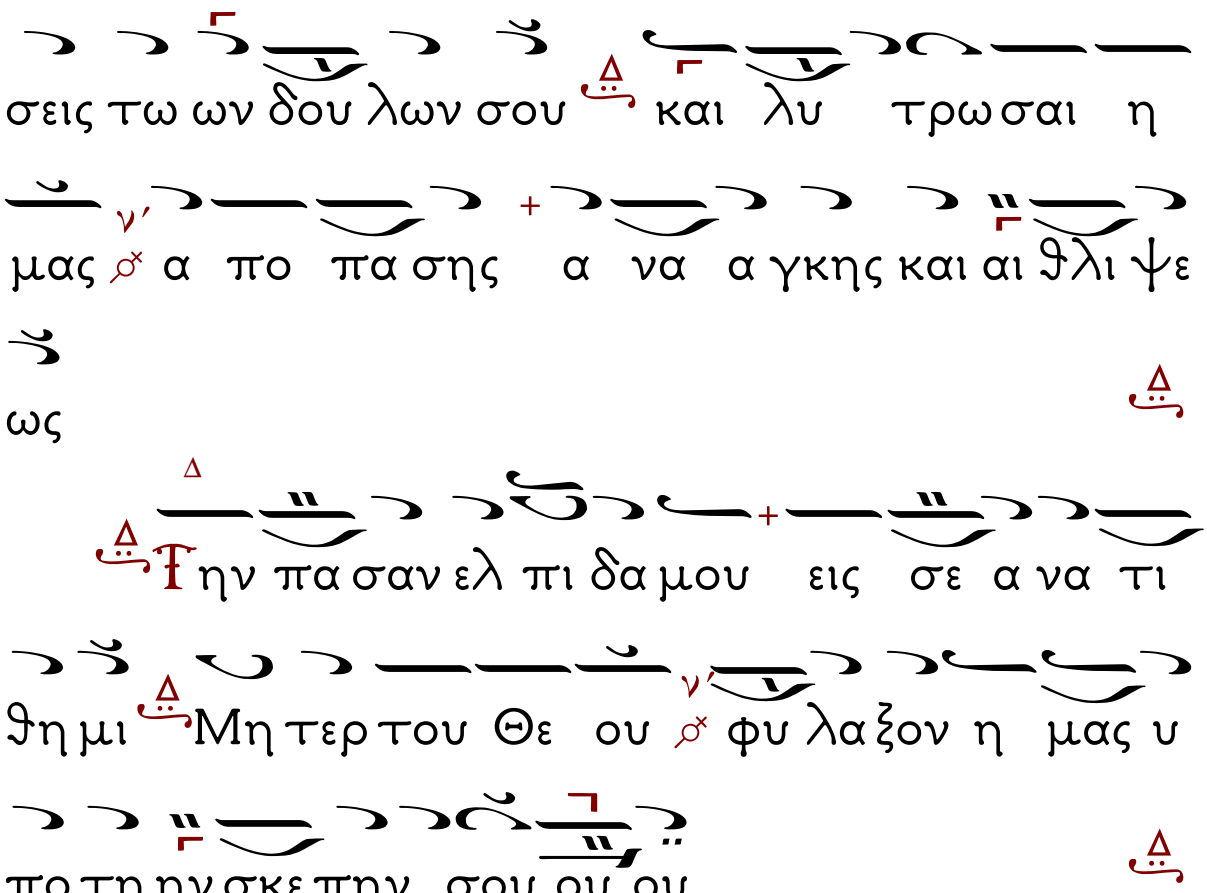

Ὁ Ἱερεύς: Διὰ εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καί σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός:

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.